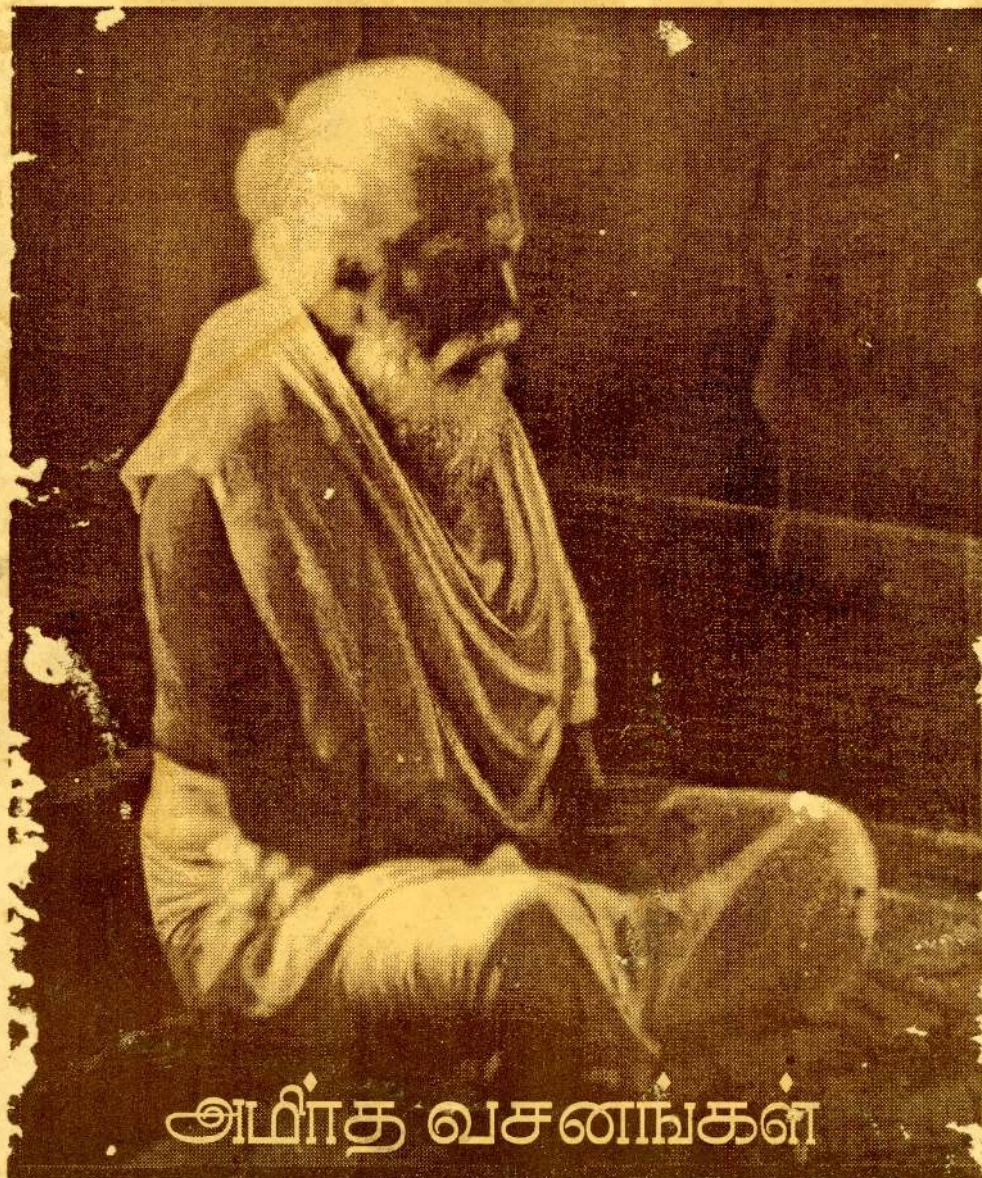

யோகசுவாமியின்

அமீர்த வசனங்கள்

அவரது கையெழுத்தில்

புதிய :

1872

சுரதா :

1964

உ
ஓம் சிவ

யோகசுவாமியின் அமீர்த வசனங்கள்

“முழுவதும் உண்மை” - “எப்பவோ முடிந்த காரியம்”

“நாமறியோம்” - “ஒரு பொல்லாப்புமில்லை”

அமரர் வினாசித்தம்பி

"வயிராக துஷ்டம் அழிப்பா" - "வண்ணம் வடிகழலா"

"கைவழிப்பாடல்படி குடி" - "வாயிரிவாது"

உ
ஓம் சிவ
பதிப்புரை

பேரா இயற்கை எய்திய பிறப்பிறப்பில்லாத் தூயோனாம் எங்கள் விநாசித்தம்பியவர்கள்,

“ மந்திரமும் தந்திரமும் வேண்டா மகத்துக்கள்
சுந்தரத் தாளே துணை” எனவும்

“ கண்ணே உறங்குறங்கு கார்வண்ணா நீ உறங்கு
எண்ணேன் பிறதெய்வம் என்னியத்தே உறங்கு” எனவும்

வருவன போன்ற சுவாமிகளின் திருவாய்மொழிகளுக்கு இலக்கியமாக வாழ்ந்தவர்கள். வேடமொன்றும் போடாதவராகவும், தாளமேளமில்லாதவராகவும் திகழ்ந்த அவர் தீவிர அகமுக நாட்டங்கொண்ட சத்திநிபாத உத்தமராவர். அவரை ஆன்மசாந்தியுற் செய்யும் அருட்பெருக்கினாலே, அவருக்கு வேண்டும் உபதேச உரைகளை, வேண்டியபோது சுவாமிகள் அருளினர். அப்புத்தளையிலே புகையிரதநிலைய அதிபராகப் பணிபுரிந்த அன்பரது விடுதிக்குச் சுவாமிகள் அடிக்கடி எழுந்தருளினர். “வேலைக்குச் செல்லுமுன்னர் மேசையிலே ஒரு கொப்பியை வைத்துவிட்டுச் செல்” என்ற சுவாமிகளின் பணிப்பின்படி அவர் ஒழுக அக் “கொப்பி”யிலே சுவாமிகள் தமது திருக்கரத்தால் நற்சிந்தனைகளை எழுதிவைத்தனர். சுவாமிகள் சொல்லச் சொல்ல அன்பர் எழுதியனவும் சிலஉள. அவற்றையெல்லாம் அன்பரும், அவர்தம் பிள்ளைகளும் 75 ஆண்டுகளுக்கு மேலாகப் பக்குவமாகப் பேணிவந்தனர். அவைகள் இப்போது இவ்வாறானதொரு அழகிய திருநூலாக வெளிவருவதும் குருபரன் அருட்பெருக்கேயாம். இங்கு தரப்பட்டவை திரு. விநாசித்தம்பி அவர்களுக்கே சுவாமிகள் அருளியவை. இவை தற்போது அடியார் யாவருக்கும் ஆன்ம ஈடேற்றம் பெற உதவுவதாக. இந்நூற் பதிப்புக்குத் தேவையான செலவுமுழுவதையும் அமரர் திரு. விநாசித்தம்பி அவர்களின் மகன் திரு. வி.யோகேஸ்வரனே உதவியுள்ளார். நூலினைத் திறம்பட அமைத்து அச்சடித்துத் தந்த தத்துவஞானத் தவச்சாலையினருக்கு எமது உளங்கனிந்த நன்றி.

“சிவதொண்டன்” ஆசிரியர்

அ.செல்லத்துரை

திகதி : 20 - 3 - 1997

உ
ஓம் சிவ

குருநாதன் அருள் வாசக வரலாறு

“மூர்த்தி தலந் தீர்த்தம் முறையாய்த் தொடங்கினர்க்கோர்
வார்த்தை சொலச் சற்குருவும் வாய்க்கும் பராபரமே.”

என்னை யறியாமலே இதயத்தினுள்ளேயிருந்து கொண்டு ஏதோவொன்று என்றும் என்னைத் தூண்டிக் கொண்டேயிருந்தது. இத்தூண்டுதலின் காரணமாகப் புகையிரதப்பகுதியில் வேலைக்கமர்ந்த காலத்தில் இந்தியாவிலுள்ள தலங்களுக்கு யாத்திரை செய்து வந்தேன். யாத்திரையனுபவத்தில் சாதுக்களோடும், சாமிகளோடும் கூடிப்பழகிய முறையில் என்னைக் கவர்ந்தார் யாருமில்ர். கவர்வதற்குப் பதிலாக ஒருவித வெறுப்பையே அவர்கள் சேர்க்கை அளித்தது என்னலும் மிகையாகாது. இவ்வாறு ஆராக் காதலால் அடியேன் அகம் என்றும் “இன்னும் என் இலட்சியம் நிறைவேற வில்லையே” என்று ஏதோ வொன்றை அவாவிக்கொண்டும் சஞ்சலப்பட்டுக் கொண்டும் இருப்பதாயிற்று.

இவ்வாறிருக்கும் நிலையில் யான் வேலைசெய்து கொண்டிருக்கும் நாட்களில் ஒருநாள் ஒருவர் வந்து “யோகசுவாமியார் உங்கள் இருப்பிடம் எங்கேயுள்ளது?” என்று தன்னைக் கேட்டதாகக் கூறினார். இது 1930ம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் மாதமாகும். “எத்தனையோ சாமியார்களைப் பார்த்தாயிற்று. இவரும் அவர்களில் ஒருவர் போலத்தானே இருப்பார்” என நினைத்து வாளா விருந்தேன். மேலும் என்னுடன் பழகிய வேறுசிலர் சுவாமிகளைப் பார்க்கப் போவதாகக் கூறினார்கள். அப்போது சாமிமார்களைப் பற்றி யான் கொண்ட கருத்தை நண்பரொருவருக்குக் கூறினேன். அவர் “இந்தச் சாமி அப்படிப்பட்டவரல்லர்” என்று எனக்குக் கூறினார். அடுத்த நாள் மாலை மூன்று மணியளவில் சுவாமிகள் இருக்கும் இடத்திற்குச் சென்றுபார்க்க வேண்டு மென்று என் அந்தரங்க உள்ளம் என்னைத் தூண்ட யான் அவர்கள் இருக்கும் இடத்தை அடைந்தேன். சென்ற யான் சுவாமிகள் தோற்றத்தைக் கண்டு வியந்தேன். வேடம் ஒன்றும் இல்லை. சம்பிரதாயம் ஏதும் இல்லை. மாதிரி ஏதும் இல்லை.

“வேர்த்தாற் குளித்துப் பசித்தாற் புசித்து விழிதுயின்று
பார்த்தால் உலகத்தவர் போலிருப்பர் பற்றற்றவரே”

என்னும் பட்டினத்தார் பாடலுக்கு எடுத்துக்காட்டாக விளங்கும் ஓர் திருவுருவத்தைக் கண்டேன். எவ்விதச் சமய சாத்திரப் பேச்சுமின்றிச் சாதாரண விடயங்களைத் தொடர்ந்து மூன்று மணித்தியாலங்களாக என்னுடன் பேசிக் கொண்டிருந்தார்கள். பேச்சுக் கிடையில் என் இதயந் தூண்ட சுவாமிகளைப் பார்த்து “சுவாமி! என் இல்லத்திற்கு எப்போது வருவீர்கள்?” என்றேன். “நாளை நின்று வருகின்றேன்” என்றார்கள். விடைபெற்று மீண்டபின் காந்தத்தால் இழுப்புண்ட இரும்பு போல் சுவாமிகளின் எண்ணமாகவே இருந்தேன். குறிப்பிட்ட தினத்தில் சுவாமிகள் வருவார் என நம்பியிருந்தேன். “சுவாமிகள் அப்படித்தான் சொல்லுவார், பின் வராமலும் விடுவார்” என்றுஞ் சிலர் அதைரியப்படுத்தினார்கள். எனினும் அத்தினத்தில் அவர்களுக்காகவும் உணவு ஆயத்தஞ் செய்திருந்தேன். மத்தியானம் அளவில் சுவாமிகள் வந்து சேர்ந்தார்கள். சாதுக்கள் பால் பழம் உண்ணும் வழக்கமிருந்ததால் சுவாமிகளைப் பார்த்து “சுவாமி! என்ன சாப்பிடுவீர்கள்?” என்றேன். “சோறு சாப்பிடலாம்” என்றார்கள். உடனே எல்லாம் கொண்டு வைத்த போது இலையிலுள்ள திருவழுதில் பாதியை வேறாக் கிப் பிரித்து அவ்விலையிலேயே வைத்துவிட்டுப் பாதியை உண்டார்கள். “சுவாமி! இந்தப் பாதியை யான் உண்ணலாமா?” என்றேன். “ஆம்” என்றார்கள். உண்டபின் கதைத்துக்கொண்டிருக்கையில் “எவ்வாறு ஆன்மசாந்தியுறலாம்?” என்று வினாவினேன். “எல்லாம் வரவர மெல்ல மெல்லச் சொல்லித்தரலாம்” என்றார்கள். அதிகாலையில் மூன்று மணிக்கே விழித்துத் தியானஞ் செய்வதும், பகவற் கீதை படிப்பதும் அக்காலத்தில் எனது வழக்கமாகும். இதற்குப்பின் செப்ரம்பர் மாதத்தில் சுவாமிகளிடமிருந்து சிறியேனுக்கு மேல்வரும் கடிதம் கிடைத்துள்ளது.

உ

சிவமயம்

“நீ உடம்பன்று, மனமன்று, புத்தியன்று, சித்தமன்று, நீ ஆத்மா. ஆத்மா ஒருநாளும் அழியாது, இது மகான்களுடைய அனுபவசித்தாந்தம், இந்த உண்மை உனது உள்ளத்தில் நன்றாய்ப்பதியக் கடவது. ஆனால் நீ கவனிக்க வேண்டியது ஒன்றுண்டு. அதாவது தரும நெறியிற் பிசகாதே. எவ்வுயிரும் பெருமான் திருமுன்னிலை என்று சாதனை செய். கடவுள் உள்ளும் புறம்பும் உள்ளவர்.”

இப்படிக்கு,
அவனே நானே.

இதுவே எங்கள் குருநாதன் எமக்கருளிய முதலாவது உபதேசக் கடிதமாகும். பின்னாட்களில் அவர்கள் நேராகச் சொல்லச் சொல்ல எழுதியனவும், அவர்கள் சொந்த எழுத்துக்களாக எழுதியனவும் அன்றுதொட்டு இன்றுவரை எமக்கருளிய உபதேசங்களாக அமைந்து வருகின்றன. “கண்டார்க்கும் உண்டோ குறை” எனும் திருமொழிப்படி பெருமானைத் தரிசித்த நாட்டொடக்கம் காதலித்தபொருள் கைகூடி விட்டது போன்ற சாந்தியும், இனி எடுத்த பிறப்பின் பயன் சித்தியாகும் என்ற உறுதியும் சிறியேன் உள்ளத்தில் வேர் கொண்டுள்ளன.

“பொருள் பல இனிப் பார்க்க வேண்டிலேன்
போதும் இந்த அநுபவம்”

இங்ஙனம்

மீளா அடிமை.

(அமரர்.S.வினாசித்தம்பி)

* முக்கிய குறிப்பு:-

மூலபாடமாயுள்ள இந்நூற் பாடல்களினின்றும் நற்சிந்தனை நூற் பாடல்கள் சிற்சில இடங்களில் வேறுபட்டு நிற்கின்றன. கையெழுத்துவடிவிலிருந்த இப்பாடல்களைப் பல ஆண்டுகளின் பின்னரே சிவதொண்டன் சபையார் நற்சிந்தனை யாகப் பதிப்பித்தனர். இவ்வாறு பதிப்பித்த வேளையில் சுவாமிகளுடன் ஆலோசித்துச் செய்த திருத்தங்களே இவ்வே பாடங்களாதலால் இவற்றைப் பாடபேதங்களாகக் கொள்ள வேண்டியதில்லை.

Foreword

These holy verses were written by our Guru Maha Yoga Swamigal of Columbuthurai to our father Mr.S. Vinasithamby in His own hand writing. Swami was our father's life breath and Swami's verses were his greatest treasure. Our father met Swami during his bachelor days at his work place in Haputale. The chummery in which he stayed with his friends was graced with Swami's frequent visits. Sometimes the stay extended to a month at a stretch. During these days Swami used to tell our father to leave a pen and an exercise book on the table before he left for work which he dutifully did. On his return from work in the evening he found these verses written out in the exercise book by Swami Himself. Our Father considered this period of his life as the most blissful one. After our Father got married Swami visited our parents at their residence and He sang the following song to them which our mother wrote down. We give Swami's song below followed by our father's translation of it -

“அன்பே சிவமென அறிவார் அவலம் அவனியில் அடையார்
தன்போ லெவரையும் நினைவார் சாந்தம் பொறுமை யுடையார்
துன்பே கவலை பிணிகள் தொடரா திவர்களை நாளும்
பொன்போ லிலங்கையில் யோகன் பொற்பத மென்றும் துணையே.”

Translation

"Those who realise that God is Love
In this world do not despair
Those who love others as themselves
Peace and patience in themselves bear
Cares, diseases and mayhem
Shall not ever pursue them
In Sri Lanka the golden refuge
Guru Yogar's golden feet are my refuge"

“ஓப்பில் குருநாதனுக்கு மங்களம்
உத்தம பக்தருக்கு மங்களம் மங்களம்”

"Glory unto our incomparable Guru
Glory unto His unfailing devotees"

Dedicated to the Lotus feet of our Guru Yoga Swamigal in
remembrance of our beloved father

Sons & Daughters.

Foreward

பொருளடக்கம்

1. யோகசுவாமிகள் அமரர். வினாசித்தம்பி அவர்களுக்கு
எழுதிய திருமுகம் 9
2. யோகசுவாமிகள் தம் திருக்கரத்தால் எழுதிய
நற்சிந்தனைப் பாடல்கள் 10
3. கையேட்டின் கணனிப் பதிப்பு 41
4. யோகசுவாமிகள் சொல்லச்சொல்ல அமரர். வினாசித்தம்பி
அவர்கள் எழுதிய நற்சிந்தனைப் பாடல்கள் 61
5. யோகசுவாமிகள் அமரர். வினாசித்தம்பி அவர்களுக்குக்
அருளிய வந்தனா கலோகம் 79
6. சில பாடல்களின் ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பு 81

யோக சுவாமிகள் தம் திருக்கரத்தால் எழுதிய நற்சிந்தனைப் பாடல்கள்

உ

அமரர் திரு. வினாசித்தம்பி அவர்கள் பத்திரப்படுத்தி வைத்திருந்த சுவாமிகளின் கையேட்டுப் பிரதியிலிருந்து கணனி மூலம் பிரதி செய்யப்பட்ட நற்சிந்தனைப் பாடல்கள். மூலப் பிரதி நாட்பட்டமையின் இயற்கை அழிவுகளுக்குள்ளாகிக் காணப்படுகிறது. இருப்பினும் குருபரனின் கையெழுத்தில் அவற்றைக் காணும் பாக்கியம் நமக்கு கிடைத்திருப்பது பெரும் பேறே.

உத்யுத் துத்யுத் வைத்தனே விபரம்
உத்யுத் துத்யுத் துத்யுத் துத்யுத்
த துத்யுத் துத்யுத் துத்யுத் துத்யுத்
த துத்யுத் துத்யுத் துத்யுத் துத்யுத்
த துத்யுத் துத்யுத் துத்யுத் துத்யுத்
த துத்யுத் துத்யுத் துத்யுத் துத்யுத்
த துத்யுத் துத்யுத் துத்யுத் துத்யுத்
த துத்யுத் துத்யுத் துத்யுத் துத்யுத்
த துத்யுத் துத்யுத் துத்யுத் துத்யுத்
த துத்யுத் துத்யுத் துத்யுத் துத்யுத்

சூரநாதிபாசுரநவகங்கை
 தேவநாதிபாசுரநவகங்கை
 யாவதென நெடுநாதிபாசுரநவகங்கை
 வெவ்வெவ்வென பிளந்தையதென

செவ்வென பிளந்தையதென
 அககுமாரபாசுரநவகங்கை
 செவ்வென பிளந்தையதென
 அககுமாரபாசுரநவகங்கை
 அககுமாரபாசுரநவகங்கை
 அககுமாரபாசுரநவகங்கை
 அககுமாரபாசுரநவகங்கை
 அககுமாரபாசுரநவகங்கை

சூரநாதிபாசுரநவகங்கை
 யாவதென நெடுநாதிபாசுரநவகங்கை
 வெவ்வெவ்வென பிளந்தையதென
 செவ்வென பிளந்தையதென
 அககுமாரபாசுரநவகங்கை
 செவ்வென பிளந்தையதென
 அககுமாரபாசுரநவகங்கை
 செவ்வென பிளந்தையதென
 அககுமாரபாசுரநவகங்கை
 செவ்வென பிளந்தையதென

[illegible]

சூறு சூடுவர ஸ்வாபாந்து
சூறுவார்த மக சிவநித்யு

சூயன் பாய்வாடிவார்த சிவநித்யு
சூயவாய்வாடிவார்த சிவநித்யு

சூறு சூடுவர ஸ்வாபாந்து சூறுவார்த மக சிவநித்யு

சூறு சூடுவர ஸ்வாபாந்து சூறுவார்த மக சிவநித்யு

சூறு சூடுவர ஸ்வாபாந்து சூறுவார்த மக சிவநித்யு

சூறு சூடுவர ஸ்வாபாந்து சூறுவார்த மக சிவநித்யு

சூறு சூடுவர ஸ்வாபாந்து சூறுவார்த மக சிவநித்யு

வாடிவாடி வாய்க்கவாடி
வாடி வாடி தம்பிநித்யு
வாடிவாடி வாய்க்கவாடி
வாடிவாடி தம்பிநித்யு

வாடிவாடி வாய்க்கவாடி
வாடி வாடி தம்பிநித்யு
வாடிவாடி வாய்க்கவாடி
வாடிவாடி தம்பிநித்யு

[illegible]

[illegible]

✓

- [Faint handwritten text at the bottom of the page]*

உயர்வு-உயர்வு

[illegible][illegible]

பெ.ஷ்.பா. .

2. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 8

[illegible]

செய்யு.

திருவெய்யாடையார் கி.பி. 1200 களில்
உருவியுள்ளபடியில் இவ்வெய்யாடையார்
திருவெய்யாடையார் கி.பி. 1200 களில்
திருவெய்யாடையார் கி.பி. 1200 களில்
திருவெய்யாடையார் கி.பி. 1200 களில்

திருவெய்யாடையார் கி.பி. 1200 களில்
திருவெய்யாடையார் கி.பி. 1200 களில்
திருவெய்யாடையார் கி.பி. 1200 களில்
திருவெய்யாடையார் கி.பி. 1200 களில்
திருவெய்யாடையார் கி.பி. 1200 களில்

திருவெய்யாடையார் கி.பி. 1200 களில்
திருவெய்யாடையார் கி.பி. 1200 களில்
திருவெய்யாடையார் கி.பி. 1200 களில்
திருவெய்யாடையார் கி.பி. 1200 களில்
திருவெய்யாடையார் கி.பி. 1200 களில்

திருவெய்யாடையார் கி.பி. 1200 களில்
திருவெய்யாடையார் கி.பி. 1200 களில்
திருவெய்யாடையார் கி.பி. 1200 களில்
திருவெய்யாடையார் கி.பி. 1200 களில்
திருவெய்யாடையார் கி.பி. 1200 களில்

இயற்கைவாத உலகம் உலகம் உலகம்
 தாய்மையின் உலகம் உலகம் உலகம்
 உலகம் உலகம் உலகம் உலகம் உலகம்
 உலகம் உலகம் உலகம் உலகம் உலகம்

உலகம் உலகம் உலகம் உலகம் உலகம்
 உலகம் உலகம் உலகம் உலகம் உலகம்
 உலகம் உலகம் உலகம் உலகம் உலகம்
 உலகம் உலகம் உலகம் உலகம் உலகம்

உலகம் உலகம் உலகம் உலகம் உலகம்
 உலகம் உலகம் உலகம் உலகம் உலகம்
 உலகம் உலகம் உலகம் உலகம் உலகம்
 உலகம் உலகம் உலகம் உலகம் உலகம்

உலகம் உலகம் உலகம் உலகம் உலகம்
 உலகம் உலகம் உலகம் உலகம் உலகம்
 உலகம் உலகம் உலகம் உலகம் உலகம்
 உலகம் உலகம் உலகம் உலகம் உலகம்

அங் லே சுவமெனது உழைவார வலமவனின் தடைய
 துன்பாவல்களையு ம்நீளவார சாந்தம் லொதுமை யுடை
 துங் லே கவன வினிகள்தொடருந் தவர்களை நொதும்
 லொங் லெலிலங்கக பின் ^{கோவை} ~~கோவை~~ லொங் லெலிலங்கக பின் ^{கோவை} ~~கோவை~~

செய்யுள்

~~மாணவியின் பிள்ளையின் பிள்ளையின் பிள்ளையின்~~
~~பிள்ளையின் பிள்ளையின் பிள்ளையின் பிள்ளையின்~~
~~பிள்ளையின் பிள்ளையின் பிள்ளையின் பிள்ளையின்~~
~~பிள்ளையின் பிள்ளையின் பிள்ளையின் பிள்ளையின்~~

செய்யுள்

மதுரை லெலிலங்கக பின் ^{கோவை} ~~கோவை~~ லொங் லெலிலங்கக பின் ^{கோவை} ~~கோவை~~
~~பிள்ளையின் பிள்ளையின் பிள்ளையின் பிள்ளையின்~~
~~பிள்ளையின் பிள்ளையின் பிள்ளையின் பிள்ளையின்~~
~~பிள்ளையின் பிள்ளையின் பிள்ளையின் பிள்ளையின்~~

கொடுமாறுதான் நான் செய்து கடிக்ககும்
~~கொடுமாறுதான் நான் செய்து கடிக்ககும்~~
~~கொடுமாறுதான் நான் செய்து கடிக்ககும்~~
~~கொடுமாறுதான் நான் செய்து கடிக்ககும்~~

வெஞ்ஞா.

செய்யவாரி மையவாரி நூல் மயலும் மார்த்தி.
 மைய மெயவாரி மார்த்தி மார்த்தி. இயல்
 காரண. நியம மார்த்தி மார்த்தி மார்த்தி
 சிவனவாரி மார்த்தி மார்த்தி. இயல் -
 செய்வார் மார்த்தி மார்த்தி மார்த்தி மார்த்தி
 அவ்வார் மார்த்தி மார்த்தி மார்த்தி மார்த்தி
 இயல் மார்த்தி மார்த்தி மார்த்தி மார்த்தி
 இயல் மார்த்தி மார்த்தி மார்த்தி மார்த்தி
 இயல் மார்த்தி மார்த்தி மார்த்தி மார்த்தி

நிலை மார்த்தி மார்த்தி மார்த்தி மார்த்தி
 இயல் மார்த்தி மார்த்தி மார்த்தி மார்த்தி
 இயல் மார்த்தி மார்த்தி மார்த்தி மார்த்தி
 இயல் மார்த்தி மார்த்தி மார்த்தி மார்த்தி
 இயல் மார்த்தி மார்த்தி மார்த்தி மார்த்தி

மையவாரி மார்த்தி மார்த்தி மார்த்தி
 மையவாரி மார்த்தி மார்த்தி மார்த்தி
 மையவாரி மார்த்தி மார்த்தி மார்த்தி
 மையவாரி மார்த்தி மார்த்தி மார்த்தி
 மையவாரி மார்த்தி மார்த்தி மார்த்தி

மையவாரி மார்த்தி மார்த்தி மார்த்தி
 மையவாரி மார்த்தி மார்த்தி மார்த்தி
 மையவாரி மார்த்தி மார்த்தி மார்த்தி
 மையவாரி மார்த்தி மார்த்தி மார்த்தி

கோலனாயிற் றின்பேற் றகத்தெய்தம்பந்
 சேமந் - ஞ்லாய் ஞய் செந்நெய் - ஆமந்
 நம்நாமந்நெய் நம்நெய்நம்நெய் நம் -
 நம்நெய் நம்நெய் நம்நெய்

நம்நெய் நம்நெய் நம்நெய் நம்நெய் நம்நெய்
 நம்நெய் நம்நெய் நம்நெய் நம்நெய் நம்நெய்
 நம்நெய் நம்நெய் நம்நெய் நம்நெய் நம்நெய்
 நம்நெய் நம்நெய் நம்நெய் நம்நெய் நம்நெய்

சொல்லு -

நம்நெய் நம்நெய் நம்நெய் நம்நெய் நம்நெய்
 நம்நெய் நம்நெய் நம்நெய் நம்நெய் நம்நெய்
 நம்நெய் நம்நெய் நம்நெய் நம்நெய் நம்நெய்
 நம்நெய் நம்நெய் நம்நெய் நம்நெய் நம்நெய்

நம்நெய் நம்நெய் நம்நெய் நம்நெய் நம்நெய்
 நம்நெய் நம்நெய் நம்நெய் நம்நெய் நம்நெய்
 நம்நெய் நம்நெய் நம்நெய் நம்நெய் நம்நெய்
 நம்நெய் நம்நெய் நம்நெய் நம்நெய் நம்நெய்

நம்நெய் நம்நெய் நம்நெய் நம்நெய் நம்நெய்
 நம்நெய் நம்நெய் நம்நெய் நம்நெய் நம்நெய்
 நம்நெய் நம்நெய் நம்நெய் நம்நெய் நம்நெய்
 நம்நெய் நம்நெய் நம்நெய் நம்நெய் நம்நெய்

[illegible]

'இதனால் லயமுண்டான சீர்தயை எழுந்தருளி
 இந்நிலையுடைய சீர்தயை உண்டாக்கி
 அந்நிலையுடைய சீர்தயை உண்டாக்கி
 பந்திக்கு உண்டாக்கிய பந்திக்கு
 சிறிது சீர்தயை சிறிது சீர்தயை
 நினைப்பதற்கு உண்டாக்கிய
 சீர்தயை உண்டாக்கிய
 சீர்தயை உண்டாக்கிய
 சீர்தயை உண்டாக்கிய

சீர்தயை

சீர்தயை உண்டாக்கிய
 சீர்தயை உண்டாக்கிய
 சீர்தயை உண்டாக்கிய
 சீர்தயை உண்டாக்கிய

சீர்தயை உண்டாக்கிய
 சீர்தயை உண்டாக்கிய
 சீர்தயை உண்டாக்கிய
 சீர்தயை உண்டாக்கிய

1
 ஒரு பல்புலம் ஒரு பல்புலம் ஒரு பல்புலம்
 பெரு பல்புலம் ஒரு பல்புலம் ஒரு பல்புலம்

2
 உருபுபலம் உருபுபலம் உருபுபலம்
 உருபுபலம் உருபுபலம் உருபுபலம்

3
 அம்மை யம்மை யம்மை யம்மை

4
 இம்மை யம்மை யம்மை யம்மை

5
 இம்மை யம்மை யம்மை யம்மை

6
 இம்மை யம்மை யம்மை யம்மை

7
 இம்மை யம்மை யம்மை யம்மை

8
 இம்மை யம்மை யம்மை யம்மை

9
 இம்மை யம்மை யம்மை யம்மை

10
 இம்மை யம்மை யம்மை யம்மை

✓ இம்மை

இம்மை யம்மை யம்மை யம்மை

இம்மை யம்மை யம்மை யம்மை

இம்மை யம்மை யம்மை யம்மை

இம்மை யம்மை யம்மை யம்மை

இம்மை யம்மை யம்மை யம்மை

இம்மை யம்மை யம்மை யம்மை

இம்மை யம்மை யம்மை யம்மை

இம்மை யம்மை யம்மை யம்மை

1. சிவசுந்தரி நாயகி, நாயகி,
நாயகி, நாயகி, நாயகி.
2. சிவசுந்தரி நாயகி, நாயகி,
நாயகி, நாயகி, நாயகி.
3. சிவசுந்தரி நாயகி, நாயகி,
நாயகி, நாயகி, நாயகி.
4. சிவசுந்தரி நாயகி, நாயகி,
நாயகி, நாயகி, நாயகி.
5. சிவசுந்தரி நாயகி, நாயகி,
நாயகி, நாயகி, நாயகி.
6. சிவசுந்தரி நாயகி, நாயகி,
நாயகி, நாயகி, நாயகி.
7. சிவசுந்தரி நாயகி, நாயகி,
நாயகி, நாயகி, நாயகி.
8. சிவசுந்தரி நாயகி, நாயகி,
நாயகி, நாயகி, நாயகி.
9. சிவசுந்தரி நாயகி, நாயகி,
நாயகி, நாயகி, நாயகி.
10. சிவசுந்தரி நாயகி, நாயகி,
நாயகி, நாயகி, நாயகி.

- [illegible]

உள்ளிருந்தவன் அது மகிழ்ச்சியில் மூழ்கிவிட்டான்
8 இவருக்கு உடல் - அங்குமிங்குமிருந்திருந்தான்

பொருள்களையெல்லாம் கிடைத்தான்
9 மூன்று மாதங்களுக்குள் கிடைத்தான்

மூன்று மாதங்களுக்குள் கிடைத்தான்
10 இவருக்கு உடல் - அங்குமிங்குமிருந்திருந்தான்

1 அங்குமிங்குமிருந்திருந்தான்
மகிழ்ச்சியில் மூழ்கிவிட்டான்

2 அங்குமிங்குமிருந்திருந்தான்
மகிழ்ச்சியில் மூழ்கிவிட்டான்

3 அங்குமிங்குமிருந்திருந்தான்
மகிழ்ச்சியில் மூழ்கிவிட்டான்

இவருக்கு உடல் - அங்குமிங்குமிருந்திருந்தான்
மகிழ்ச்சியில் மூழ்கிவிட்டான்

5. பரதமுக நாதராம உபாசகரெளயரெளய
ஆசந்நரெளயந்நரெளய
6. தோந்திதெளய - நாம உபாசகரெளய
பரதமுக - தந்தமாரெளய
7. தந்தமாரெளய - தந்தமாரெளய
தந்தமாரெளய - தந்தமாரெளய
8. தந்தமாரெளய - தந்தமாரெளய
தந்தமாரெளய - தந்தமாரெளய
9. தந்தமாரெளய - தந்தமாரெளய
தந்தமாரெளய - தந்தமாரெளய
0. தந்தமாரெளய - தந்தமாரெளய
தந்தமாரெளய - தந்தமாரெளய

தெய்வநாடுகளை - ஊர்வெளியை வந்த
நெய்நெய்யாடுபெரிசெய்யாடு

தெய்வநாடு கஞ்சுபெயர், உயர்
யெய்யுடையநாடுபெயர்

தெய்வநாடுகளை - நெய்நெய்யாடுபெயர்
நெய்நெய்யாடுபெயர்

தெய்வநாடுகளை - நெய்நெய்யாடுபெயர்
நெய்நெய்யாடுபெயர்

தெய்வநாடுகளை - நெய்நெய்யாடுபெயர்
நெய்நெய்யாடுபெயர்

தெய்வநாடுகளை - நெய்நெய்யாடுபெயர்
நெய்நெய்யாடுபெயர்

தெய்வநாடுகளை - நெய்நெய்யாடுபெயர்
நெய்நெய்யாடுபெயர்

- 8 கனகலாபகவியை கனகலாபகவியை வந்தது
- 9 கனகலாபகவியை கனகலாபகவியை வந்தது
- 10 கனகலாபகவியை கனகலாபகவியை வந்தது

நாடு நலமுடன் இருப்பதற்கு அரசாங்கம் உற்சாகம் காட்டுகிறது 8
 அது இவ்வாறு இருக்கிறது

உறுதியுடன் இருப்பதற்கு அரசாங்கம் உற்சாகம் காட்டுகிறது 9
 அது இவ்வாறு இருக்கிறது

அரசாங்கம் உறுதியுடன் இருப்பதற்கு அரசாங்கம் உற்சாகம் காட்டுகிறது 10
 அது இவ்வாறு இருக்கிறது

அரசாங்கம் உறுதியுடன் இருப்பதற்கு அரசாங்கம் உற்சாகம் காட்டுகிறது 11
 அது இவ்வாறு இருக்கிறது

அரசாங்கம் உறுதியுடன் இருப்பதற்கு அரசாங்கம் உற்சாகம் காட்டுகிறது 12
 அது இவ்வாறு இருக்கிறது

கையேட்டுப் பிரதியின் கணனிப் பதிப்பு

உ

சிவமயம்

நீ உடம்பன்று, மனமன்று, புத்தியன்று, சித்தமன்று, நீ ஆத்மா. ஆத்மா ஒருநாளும் அழியாது. இது மகான்களுடைய அனுபவசித்தாந்தம். இந்த உண்மை உனது உள்ளத்தில் நன்றாய்ப்பதியக் கடவது. ஆனால் நீ கவனிக்க வேண்டியது ஒன்றுண்டு. அதாவது தரும் நெறியிற் பிசகாதே. எவ்வுயிரும் பெருமான் திருமுன்னிலை என்று சாதனை செய். கடவுள் உள்ளும் புறம்பும் உள்ளவர்.

இப்படிக்கு,
அவனே நானே.

- 1 மதியும் நதியும் வைத்த சென்னியன்.
விதியும் அரியும் அறியா விமலன்
துதிசெய் யடியார் துன்பந் தீர்ப்பவன்
மதில்சே ரிலங்கை மாநக ரானே.
- 2 நீருங் காலும் நிலனும் தீயும்
ஆரும் வானு மம்புலி கதிரும்
சீருந் திருவுஞ் சிறப்பு முடையான்
நேரு மிலங்கை நெல்வய லானே.
- 3 எண்ணி யெண்ணி யுருகு மடியார்
மண்ணில் வந்து பிறவா வண்ணம்
உண்ணின் றருளை உதவும் நாதன்
எண்ணில் வளஞ்சே ரிலங்கை யானே.
- 4 போக்கும் வரவு மில்லாப் புனிதன்
ஆக்கும் அழிக்கும் அவனி யெல்லாங்
காக்கும் அடியார் கவலை தீர்க்கும்
பூக்கும் இலங்கைப் பொன்னக ரானே.
- 5 பொன்னும் பொருளும் புகழுந் தருவான்
முன்னும் பின்னு மில்லா முதல்வன்
என்னுள் ளறிவா யென்றும் விளங்கும்
துன்னும் வரைகு ழிலங்கை யானே.

6 நினைக்கு மடியார் நெஞ்சத் துள்ளே
முனைக்குங் காமக் குரோதம் மோகம்
அனைத்தும் போக்கு மம்மான் பெம்மான்
சுனைக்கு மிலங்கைத் தொன்னக ரானே.

7 நீள நினைக்கு மடியார் பாவம்
மாள வருளை வழங்கும் பெருமான்
ஆழ நீள வாழி சூழ்ந்த
நீள விலங்கை நெல்வய லானே.

8 மூவ ரறியா முதல்வ னுலகில்
தேவ ராலு மறியாத் தெய்வம்
யாவ ரேனுந் தொழுவார் பாவம்
வேவ வருளு மிலங்கை யானே.

9 செக்கர் போலும் மேனிச் செல்லன்
அக்கு மாலை யணியு மமலன்
சொக்க னென்னுஞ் சொந்தப் பெயரான்
இக்கு மலியு மிலங்கை யானே

10 ஆளும் பெருமா னகத்துள் ளிருக்க
நாளுங் கோளும் நங்கட் கெங்கே
வீழும் அருவி விளங்கு மிலங்கை
வாழும் பெருமான் மலரடி காப்பே.

வேறு

- 1 தூண்டு கடர்ச்சோதி தொல்லுலகில் வந்துநமை
யாண்டுகொண்டானா மார்க்குங் குடியல்லோம் - மூண்ட
வல்வினையும் போச்ச வரம்பிலின்ப மாச்ச
நல்வினை சேரிலங்கை நமது.
- 2 வேண்டுதல் வேண்டாமை யில்லான் விரும்பிவந்து
ஆண்டுகொண்டா னாமார்க்குங் குடியல்லோம் - பூண்டுகில்
பொய்பேசுக்கிலேம் புறங்கூறுகிலேம் பொழிலாரும்
செய்யா ரிலங்கை நம்தேசம்.
- 3 இல்லையென்று சொல்கிலோம் எவர்பாலு மன்புடையோம்
எல்லையில்லா விற்ப மெவர்க்கும்நாம் குடியல்லேம் - தில்லைத்
தெய்வமேயென்று திருவடியைச் சிந்தித்து
நைவோ மிலங்கைநம் நாடு.
- 4 தீமையெவர் செய்தாலும் சித்தத்திற் கொள்ளேம்
ஆமைபோ லைந்து மடக்குவே மார்குடியுமல்லேம் - சேமமுடன்
செய்வோம் சிவபூசை தீங்கவிகள் பாடுவோம்
உய்வோ மிலங்கை நமதூர்.
- 5 அச்சமொடு கோபத்தை ஆகாவெனத் தடுத்தோம்
இச்சையெல்லாம் விட்டோம் எவர்க்குங் குடியல்லேம் -
நெஞ்சிற் பஞ்சாக்கரத்தை நேசமுட னுரைப்போம்
மஞ்சதவ ழிலங்கை நமதூர்.
- 6 ஆதியு மந்தமு மில்லைநமக் கென்றுமென
ஓதி யுணர்ந்தோ மொருவர் குடியுமல்லேம் - பேதியேம்
ஆறுங் குளமு மணியார் பொழில்களுஞ்
சேரும்நம தூரிலங்கை தெரி.

- 7 சிந்திக்க நெஞ்சுந் தெரிசிக்கக் கண்களிரண்டும்
வந்திக்கச் சென்னிபிறர் வைத்தகுடி நாமல்லேம் - அந்திசந்தி
வாழ்த்தி வணங்குவோம் வாயாரப் போற்றுவோம்
தாழ்த்தி நிற்போ மிலங்கை நமதூர் தான்.
- 8 எல்லார்க்குங் கடவு ளொன்றென் றியம்புவோம்
பொல்லாங்கு செய்கிலோம் பிறர்வைத்த குடிநாமல்லேம் -
கொலை களவு கோபத்தைக் கொள்கிலேம் மனத்திலே
நிலைப்போ மிலங்கை நமதூர் நினை.
- 9 நிற்போம் சமாதியிலே யென்றும் நிலைத்திருப்போம்
பெற்றே மறிவு பிறர்வைத்த குடிநாமல்லேம் - சுற்றம்
துறந்தோம் பிறவாத தொல்பதியைச் சேர்ந்தோம்
சிறந்தோ மிலங்கை நமதூர் தெரி.
- 10 செல்வம் நிலையாதெனத் தெரிந்தோம் சிவபெருமான்
நல்லபதம் மறக்கிலேம் நாமார்க்குங் குடியல்லேம் - அல்லலுற
மாட்டோ மவனியெல்லா மதித்தாலு மகிழ்கிலோம்
ஆட்பட்டோ மிலங்கை நமதூரறி
- 11 இலங்கைவாழ் தெய்வ மெமையாளுந் தெய்வம்
கலங்கவிடாத் தெய்வம் கைகாட்டுந் தெய்வம் - புலன்வழி
செல்லவிடாத் தெய்வம் தேவர்தொழுந் தெய்வம்
நல்லதெய்வம் நாடோறும் நாடு.
- 12 எல்லாந்தருந் தெய்வ மெல்லாமாய் வருந்தெய்வம்
எல்லாந் தொழுந்தெய்வ மெமையாளும் - நில்லாநீர்
செஞ்சடை சேர்தெய்வம் சிரஞ்சீவியான தெய்வம்
அஞ்செழுத் தானதெய்வ மறி.
- 13 நிலனாகிக் காற்றாகி, நீராகி நின்றதெய்வம்
அலகிலருக்கண யம்புலியாய் நின்ற தெய்வம் - பலபலவாய்
வேடங் கொளுந்தெய்வம் வேதாளஞ் சூழ்தெய்வம்
மாடமலி யிலங்கை மன்னும்.

அம்மானை

அம்மையு மப்பனுமாய் நின்றாரா ரம்மானை
இம்மை மறுமைக் கிறைவர்கா ணம்மானை

இம்மை மறுமைக் கிவிறிறைவ ரானாக்கால்
தம்மை யறிந்தார் தலையாவரோ அம்மானை

செம்மைமன முண்டானாற் சேர்வார் தலையிடத்து
உம்மை யங்கே காண முடியாதா மம்மானை

இந்திர சாலங் கனவு என்று முன்னோரில் வுலகை
தந்திரமாயச் சொன்ன சார்பென்ன அம்மானை

சார்பு கெட ஒழுகுந் தன்மையருக் கல்லாமல்
ஆருமறி யார்களந்த ரகசியத்தை யம்மானை

வேறு

ஆறு குடுவ ரணிவார் நீறு
கூறு வார்தமக் கில்லை ஈறு
இயல்பாய் வாழ்வார்க் கில்லை மய்யல்
தயவாய் வாழ்வார் தாம் படார்துயர்
ஈர நெஞ்சினர்க் கிடும்பை யில்லை
ஓரம் பேசுவார்க் கொன்று மில்லை
ஐயன் பாதம் மறவா ரிறவார்
செய்யுங் கருமங் கூட்டுஞ் செல்வம்
ஒருவனே தெய்வ மென்ன வுகந்தார்
தரும நெறியிற் றான்பிசகி வாழார்.

வாழி வாழி வையகம் வாழி
வாழி வாழி தம்பி மற்றையரும்
வாழி வாழி மாதவர் வாழி
வாழி வாழி சிவபதம் வாழி

அறிவுடைய ரெல்லா முடைய ரெனவறிஞர்
செறிவுபெறச் சொன்னார் தெரி.

அலையு மனத்தை யடக்கிய பெரியோர்
தொலையாப் பிறவி தொலைத்தார்.

ஆவது மழிவது மான்மாவுக் கில்லை
சேவடி போற்றித் திடமாய் வாழ்வாய்

இல்லை யென்னாம லிட்டு வாழ்வார்
எல்லை யில்லாத பேரின்ப மெய்துவர்.

ஈசனை யெல்லை யில்லா விறைவனை
வாச மலர்கொடு வணங்குதும் நாமே
உலகமு முயிரு மொன்றி நிறையும்
குலதெய்வ மொன்றைக் கும்பிடத்தகும்

ஊட்டி வளர்க்க ஒருவ னிருக்க
வாட்ட முனக்கேன் மகிழ்.

எழுத வொண்ணா விறைவ னடியை
தொழுநார் தூய மனத்தினர்.

ஏகனா யநேகனா யிருக்கு மீசனைத்
தேகம் நழுவுமுன் சிந்திப்பது கடன்.

ஐயப் படாத வகத்தின ரெல்லாந்

தெய்வந் தொழுது திடம் பெறுவார்கள்.

ஒன்பதுவாய்த் தோற்பை யுடைய முன்னர்
அன்பு செய் தீசனை யறிவதறி.

ஓடும் புனியம் பழமு மொப்ப

பீண்டுடாகப் பேருலகில் வாழ்வாய்.

ஒளவியஞ் செல்வம் முற்று மழிக்கும்
நௌவியை யேந்தும் நம்பனடிதொழு.

அக்கு மாலை யணியு மாதியை

பக்குவ மாகப் பாடிப் பணிந்திடு.

கங்கையுந் திங்களுந் தரித்த கடவுளை

மங்கை பாகனை மனமடங்கி வாழ்த்து

அங்கிங் கெனாம லகண்டமாய் நின்ற

புங்க வன்புது மலரடி போற்று

சங்கரன் திருத் தாளிணை பணிவார்க்கு
இன்பமும் வீடு மெளிதினி லுண்டாம்.

ஞமன் வருமுன்னர் நம்பன் பதாம்புயம்
தமதெனக் கொள்வார் தாமஞ் சாரே.

இடப மேறு மீசனை யிமையோர்
தொடர வொண்ணா தாமல ரடிபணி.

இணங்கி வாழ்வா ரின்பவீ டாள்வார்
பணமும் பொருளும் பாக்கிய மாக.

தத்து வாம்பரி நரியாய்ச் சமைத்தானை
நித்தமு மேத்துவார் நீடு வாழ்வார்.

நன்மை தீமையறியா நாதனைச்
சொன்ன பேர்கள் தூய ராவர்.

பந்த பாசம் பாறும் வண்ணம்

அந்த மாத்ர யிலானடி யிறைஞ்சு.

மன்று ளாடும் மாமணி தன்னை

என்றும் நினைப்பார் எழில்பெற வாழ்வார்.

இயக்கரும் முனிவரு மிறைஞ்சு சோதியை

வியக்க வாழ்த்துவோர் விண்புகு வாரே.

அரவார் மேனி யம்மா னடியினை

பரவு வார்கள் பரகதி பெறுவார்.

அலகில் சோதியை அன்பாற் பாடுவார்

உலகெலா மறிய உயர்பதம் பெறுவார்.

வண்டு கிண்டுங் கொன்றைவார் சடையான்

தண்டா மரையடி சத்திய மாமே.

அழகா ரம்புலி கொன்றை திங்கள்

அழலா ரங்கை யுடையவன் சரணே.

அளவிலா மதந்தொறு மவரவர் பொருளாய்

விளங்கு மொருவன் மெல்லடி துணையே.

அறம்பொரு ளின்பம் வீடும் அளிக்கும்

பரம்பரஞ் சோதியைப் பாடுதும் நாமே.

அன்னமு மாதையு மளிக்கு முதல்வனை

இன்ன தன்மையனென எவரு மறியார்.

கொச்சகம்

1. அப்பனே ஆருயிரே யன்பேயென் னாதரவே
ஒப்பிலா வொன்றே ஊழியெலா மானவனே
வைப்பிலா வாழ்வே மவுனமணிப் பெட்டகமே
இப்புலியெ லாம்புகழு மிலங்கைநக ரீஸ்வரனே.
2. ஆறுபிறை கொன்றைதும்பை அரவு சடையாட
நீறுபொலி மேனிநின் றெழிலைக் காட்டிவிட
மாறுபடு மரக்கன் மலரடியின் கீழ்க்கிடக்க
ஆறுபொலி யிலங்கை யாண்டவனே உனக்கபயம்.
3. இருநிலனாய்த் தீயா யிரவி மதியாகி
வருபுனலாய் மாருதமாய் மறிகடலாய் மன்னுயிராய்
குருவாகிச் சீடனாய் கூறவொண்ணாச் சுடராய்
மருவிநிற் குமிலங்கை மணியே உனக்கபயம்
4. ஈரவார் செஞ்சடையாய் எழிலார் மழுப்படையாய்
பாரமார் கொம்மைமுலைப் பாவை யிடமுடையாய்
கோரமார் கொல்புலியைக் கொன்றுடுத்த கொற்றவனே
ஆரமுதே யிலங்கை ஆண்டவனே உனக்கபயம்
5. உயிரெலா மாகியு மாகாத வுன்பெருமை
பயிலப் படும்விதமோ பாரளந்தோன் காணரிய
உயிருண் மணியே உம்பர்ப்பணி மெய்ப்பொருளே
மயிலுங் குயிலும் பயிலிலங்கை மாமணியே நானபயம்
6. ஊருமில்லாய் பேருமில்லாய் உற்றார்பெற் றோருமில்லாய்
சீருஞ் சிறப்புமுள்ளாய் செக்கர்வான் மேனியனே
ஆரும் புகலரிய ஆற்றல்விடை யேறுமையா
காரு மிலங்கைநகர்க் கடவுளே உனக்கபயம்

7. எல்லாஞ் செயவல்ல விறைவனே என்குருவே
நல்லார் தொழுதேத்தும் ஞானமணிப் பூடணமே
கொல்லா நெறிநின்ற குரவர்தொழும் மெய்ப்பொருளே
எல்லா வளங்களுஞ்சே ரிலங்கைநாதா யுனக்கபயம்.
8. ஏகனநேக னென்று மிமயமலை வாசனென்றும்
மோகமார் தக்கனை முன்முடித்த முதல்வனென்றும்
போகமார் பூண்முலையாள் பொருந்திய பாகனென்றும்
யோகநாதன் பணியிலங்கை நாதா உனக்கபயம்.
9. ஐயம் புகுந்துமுனி ஆணவத்தை முன்னழித்தாய்
தையல் தனக்கும்தன் பாதிஉடல் கொடுத்தாய்
வெய்ய மதனாகம் வெந்துவிழ நீவிழித்தாய்
தெய்வமே இலங்கைநகர் சிவனே உனக்கபயம்
10. ஒன்பதுவாய்த் தோற்பைக்கா யிரவுபக லுழலும்
என்மதிக் கின்னு மிரங்காமல் நீயிருந்தால்
என்னசெய்வே னென்குருவே எவர்க்குநா னெடுத்துரைப்பேன்
சொர்ணம் மலியிலங்கைச் சோதி யுனக்கபயம்

வேறு

1. அந்தி சந்தியுஞ் சிந்திக்கும் மெய்யன்பர்
பந்த பாசங்க டர்க்கும் பரிசினன்
அந்த மாதியு மில்லா வியல்பினன்
இந்த விலங்கை யெழில்நக ரானே
2. ஆடு பாம்பணிந் தம்பலத் தாடுவான்
பாடு வார்பாவம் தீர்க்கும் பண்பினன்
ஓடு கங்கை யுடன்வைத்த சென்னியன்
நாடு மிலங்கை நன்னக ரானே

3. இருவினை வந்தெனைத் தாக்கா திருக்கவும்
கருவி கரணமென் கட்டளை கேட்கவும்
அருவி கண்களி லாறாய்ப் பெருகவும்
தருவாயரு ளிலங்கைத் தண்ணக ரானே
4. ஈவது கடைப்பிடித் தென்று மொழுகவும்
நோவது பேசாது நோன்பைப் பிடிக்கவும்
சாவது வந்தாலுஞ் சத்தியத்திற் றளைக்கவும்
தேவர்தொழு மிலங்கைத் திருநக ரானே
5. உண்டான போதுநா றற்றார்க் குதவவும்
சண்டாளரோடு சச்சர வில்லாமல் வாழவும்
கண்டொன்று சொல்லாமற் காலங் கழிக்கவும்
மண்டலம் புகழிலங்கை மாநக ரானே.
6. ஊனா யுயிரா யுடலா யுறுப்பாய்க்
கோனாய்க் குருவாய் சீடனாய் நீநின்றாய்
யானா ரறிவே னம்பலத் தரசே
தேனார்பொழி லிலங்கைத் திருநக ரானே.
7. ஐயா றகலாத வானந்தக் கூத்தனே
தையலாள் தன்னைப் பிரியாத தானுவே
மையல்சேர் மாரனைப் பொடிசெய்த வள்ளலே
தெய்வமே வளர்திகழ் லங்கைமா நகரானே
8. ஒப்பற்ற தெய்வமே உயிருக்குள் ளுயிரே
தப்பற்ற மாதவர் தான் தொழும் கடவுளே
துப்பிதழ் மடந்தை சேவிக்குஞ் செல்வமே
இப்புவி விளங்கெழி லிலங்கைமா நகரானே
9. ஒதுவார் தீவினை உடன்தீர்க்குந் தெய்வமே
மாதுமை பாகனே மான்மழக் கையனே
பாதுகாப் பதுகடன் பாரேழு முன்னிடம்
மீதுந் கிருபைவை வேலைகு ழிலங்கையானே

10. ஓளவிய மில்லா மனந்தா அடியாரைத்
தில்விய மாய்ப்பாடுஞ் சித்தமும் நீதா
நௌவியை யேந்தும் நம்பனே நடராஜா
கௌரிதன் பாகனே கடிலங்கை மாநகரானே

வேறு

அன்பே சிவமென வறிவாரவல மவனியிலடையார்
தன்போ லெவரையும் நினைவார் சாந்தம் பொறுமையுடையார்
துன்பே கவலைபிணிகள் தொடராதிவர்களை நாளும்
பொன்போ லிலங்கையில் யோகன்பொற்பத மென்றுந்துணையே.

வெண்பா

1. பாவம்போம் பொல்லாப் பழிபோகும் பாருலகில்
சேவற் கொடியோன் திருவடியை - சாமளவும்
சிந்திப்பீர் செல்வம் செறிஇலங்கை நாட்டிர்
வந்திப்பீ ரென்றும் மகிழ்ந்து
2. காமமுத லாறுங் கடிந்து கடிகமழும்
சேமந்தரும் தில்விய பாதத்தை - ஆமளவும்
போற்றிப்புகழுவீர் பொன்னிலங்கை நன்னாட்டிர்
மாற்றிப் பிறக்க மருந்து
3. புன்னுனிமே னீர்போல் நிலையாத பொய்யுடலை
என்னினிளீர் எண்ணி வருந்துவீர் - மண்ணுலகில்
ஆறுமுகன் பாதம் அழகா யிலங்கையீர்
சுறு மதுவே குணம்

4. இளமை நிலையா தெனவறிந்து வேலன்
பழமை தருமடியைப் பற்றுவிர் - எழுமையும்
இன்பம் தருமே இலங்கை நன்னாட்டிர்
அன்பிற் பணிவீ ரறிந்து.
5. அறிவுக் கறிவாய் அப்பாலுக் கப்பாலாய்ச்
செறியும் முருகன் திருவடியை - நெறியுடனே
பற்றிப் பணிவீர் பல்காலு மிலங்கையிர்
வெற்றி தருமென்றும் விளை.
6. விளையு மிச்சையெல்லாம் வெறுத்துப் பகலிரவு
மிளையோன் திருப்பதத்தை யேத்தினால் - மழைபோற்
கருணை வருமே கடல்குழி லங்கையிர்
தருணமிது வேயெமக்குத் தான்.

* * * * *

வெண்பா

1. தையலார் மையலாற் றான் மயங்கும் மாந்தர்காள்
வையமெல் லாமாள மருந்துண்டே - ஐயன்றாள்
காலையிலும் மாலையிலும் கடல்கு ழிலங்கையிர்
சாலவே போற்றுவிர் தான்.
2. செல்வச் செருக்காற் றீவினையை யாற்றுவிர்
அல்லற் கடற்குள்ளே ஆழந்திடுவிர் - வல்லபரன்
தந்த முருகன்றாள் பற்றி ரிலங்கையிர்
அந்தமில்லா வாணந்த மாம்.
3. நில்லாத செல்வத்தை நேராகப் பெற்றக்கால்
இல்லாத வர்க்கீந்திகல் வேலன்பாதம் - நல்லாய்த்
தொழுவார்க்குண் டோகறைதான் தொல்லிலங்கை நாட்டிர்
எழுபிறப்பு மேமாய் புடையேம்.

4. பொல்லாப் புழுமலியும் புன்குரம்பை தன்னை
நல்லோர் நயப்பரோ நாடோறும் - கொல்லாமற்
கூர்வே லன்பாதங் குறிப்பீ ரிலங்கையிர்
பார்மீதி லென்ன பயம்

வெண்பா

தாமரையின் நீர்போற் சகத்திலே தம்பிநீ
சேமமுடன் வாழ்வாய் சிவனைநினை - ஆமளவும்
நன்மையை யேசெய் நல்லோரைப் பேணிநட
தன்னை யறியலாந் தான்

தந்தைதாய் சுற்றந் தமர்தாரம் முற்றுஞ்
சந்தையிற் கூட்டமிது தப்பாது - எந்தைபால்
எப்போது மன்புலை யெல்லா மவன்செயலே
இப்போதே நல்லசமய மிணங்கு.

வேறு

எனக்கினியான் யாவர்க்கு மினியான்
தனக்கொப் பிலாதான் தத்துவா தீதன்
சினக்குங் கரியுரித்துத் திருமேனியில் போர்த்தான்
மணக்குஞ் சோலைகு முலங்கையின் மன்னுமே

எங்கு முள்ளவன் எல்லாம் வல்லவன்
மங்கை யோர்பாகன் மான்மமூக் கரத்தன்
பங்கையன் மாலும் பறந்திடந்துங் காணான்
கொங்கவிழ் சோலையிலங்கை கோவில் கொண்டான்

என்னை யென்னா லெனக்கறி வித்தவன்
அன்னை தன்னினு மன்புமிக் குள்ளவன்
தன்னை யெவரு மறியாத் தலைமையன்
தென்னை சேரிலங்கை தேடியான் டானே

எல்லார்க்குந் தம்பிரா னென்னைவந் தாண்டுகொண்டான்
கொல்லேன்பொய் சொல்லேன்யான் குருமொழியை மறக்கிலேன்
நில்லாத காயத்தை நிலையெனவே எண்ணுகிலேன்
செல்லாரும் பொழில்குழு மிலங்கையென் திருநாடே.

என்னைவிட் டகலாம லெப்போது மிருக்கின்ற
அன்னையொப் பானவனை யடியேன்யான் மறப்பேனோ
முன்னைநா ளிராவணன்றன் முடிபத்தும் நெரித்தவன்
தென்னைபனை சேரிலங்கை சிறியேன்என் திருநாடே.

நீர்நிலந்தீ கால்வானாய் நின்றவீசன் சிறியேனை
ஓர்கணமும் பிரிவறியான் உத்தமர்தஞ் சிந்தையான்
கார்நிற மேனியனுங் கமலனுங் காண்கிலான்
சீர்பெறு மிலங்கையென் திருநாடு கண்டுகொளே.

பொறிவழி போயலையாமல் பூவுலகிற் காத்தபிரான்
அறிவுக்கறி வானான் ஆரணமு மறியகில்லான்
குறிகுணமற்ற வொன்றைக் கும்பிடுவோ மெப்போதும்
செறிபொழில் குழிலங்கை சிறியேன்றன் திருநாடே

முற்றாத பின்மதியம் முடிதனிலே வைத்த பிரான்
அற்றார்க்கு மலந்தார்க்கு மருள்புரியு மம்பலவன்
நற்றா மரைப்பதம் நாள்தோறும் கைதொழுவார்
வற்றாத வளஞ்செறியு மிலங்கையென் திருநாடே

வேறு

அன்பே வடிவாய் அமைந்த துறவீ
 அன்பே யன்றி ஆற்றலு முண்டோ
 இன்பமா முலகி லெங்கனுஞ் செறிக
 துன்பமா மாயை தொடரா தொழிக
 எல்லு மல்லியு மீசனைப் போற்றுக
 கல்லுங் கரையக் கவிமழை சொரிக
 கங்குல் பகலற்ற காட்சி பெறுக
 எங்குஞ் சிவத்தைக் கண்டின் புறுக
 மங்குவார் செல்வம் மதியா தொழிக
 இங்கு நீ
 இருந்த படியே யிருந்து வாழுதி
 அருந்துய ருன்னை யடையா வன்றே

வஞ்சகம் நீக்கி வாழுந் துறவீ
 அஞ்செழுத் துட்பொரு ளாகிய வமலனை
 நெஞ்ச கத்துள்நீ வைத்து வணங்குதி
 கஞ்சகத் தேவனுங் கண்ணனுங் காணார்
 தன்போற் பிறரைத் தான் நினைந்திடு
 உன்போற் பிறரிவ் வுலகி லுண்டோ
 முன்பு நீ
 செய்த வல்வினை தீர்ந்திடுந் தியானஞ்
 செய்தினஞ் சீவன் சிவனே யன்றோ

ஒருமைமனம் படைத்த வுத்தமத் துறவீ
 இருமையு மளிக்கு மிறைவன் திருவடி
 அந்தியுஞ் சந்தியு மகலாது போற்றிப்
 பந்தித்து நின்ற பாவம் போக்குதி
 சிந்தித்துச் சிந்தித்துச் சீவபோத மொழிக்குதி
 நிந்திப் பார்களை நேசத்தால் வெல்லுதி
 சந்தேக மில்லை
 நீ நித்தியன் நினக்கயல் கற்பனை
 நீ நிராமயன் நினைப் பொழிந்து வாழுதி

வேறு

நேசத் தாலரன் நீள்கழல் போற்றுவார்
பாசத் தால்துயர் பாரினி லெய்திடார்
வாசக் காவனஞ் சேருமி லங்கையின்
நேசத் தான்சொல்லைச் சிந்தையிற் கொள்மினே.

எல்லாம் வல்ல விறைவன் றிருப்பதம்
சொல்லார் பூக்கொடு தோத்திரஞ் செய்பவர்
கல்லா ராயினுங் கதியுண் டிலங்கையான்
சொல்லைச் சிந்தித்துத் துன்பத்தைத் தீர்மினே.

மொழிக்கு நற்றுணை முன்னைஞ் செழுத்துமே
விழிக்கு நற்றுணை மென்மலர்ப் பாதங்கள்
வழிக்கு நற்றுணை வண்புகழ் பாடுதல்
களிக்குமி லங்கையான் கட்டுரை கேண்மினே.

பொறிவழி மனம் போயலை யாமலே
நெறிவழி நிற்கக் கற்றுக் கணந்தொறும்
அறிவழிந் திட ரெய்தீ ரிலங்கையான்
குறிவழிச் செலக் கூடிடும் முத்தியே.

புன்னெ றிசெல்லும் போக்கை யொழித்துநீர்
நன்னெ றிதன்னில் நாட்டத்தை வைத்திடின்
சென்னெ றிக்குநற் செல்வ மிலங்கையான்
சொன்னெ றிதனைச் சோர்வின்றி யுணர்மினே.

சமைய தீக் கையைப் பெற்றுப்பின் சத்குரு
அமையு மப்பா லவன்வழி செல்வீரால்
தமையு ணருமறிவு தலைப்படும் லங்கையான்
சுவைத ருஞ்சொல்லைக் கேட்பது தக்கதே.

காண்பான் காட்சி காட்சிப்பொருளிலை முன்றையும்
மாண்பாய் விட்டு மலரடி சிந்தித்தால்
வீண்பா வங்கள் வெருண்டோடு மிலங்கையான்
மாண்பாய் சொன்னது மனத்திடை வைமினே.

இருப்பி னும்நடந் தெத்திசை செல்லினும்
பொருப்பில் வாழும் புங்கவன் பொற்பதம்
விருப்ப மாவினம்பீ ரிலங்கையான்
விருப்ப மானசொல் வீட்டை யளிக்குமே.

அம்மை யப்ப னரிய சகோதரர்
இம்மை யிலிறை யென்றுந் ரெண்ணியே
மும்மைக் காலத்தும் போற்றீ ரிலங்கையான்
செம்மை யானசொன் முத்தியிற் சேர்க்குமே

போன காலத்தை யெண்ணிப் புகையுவிர்
ஞான நாயகன் நற்பதம் போற்றுவீர்
ஈன மானவை யேகு மிலங்கையான்
மோன நல்கு மொழிதனை உள்ளுமின்.

வேறு

கூறுவார் கோடி பாவம்
நீறுமே நெஞ்சி லெண்ண

ஆறுவா ரகத்தி லீசன்
சேறுமே சிந்திப் பாயே

சிந்தித்துத் தெளிந்தார்தம்மை
பந்திக்க மாட்டா பாவம்

பொறிவழி போகார் நல்லோர்
அறிவினா ரறிவார் திண்ணம்

இருவினை சேரா தீசன்
திருவடி சேர்வார் தம்மை

குருவருள் கொண்டார் தம்மைத்
திருவருள் சேரும்மே

இருவருங் காணா வீசன்
அருவமு முருவு மாவான்

இணங்கியே யேத்து வாரை
வணங்குமே மண்ணும் விண்ணும்.

வேறு

- 1 அருவா யுருவா யருவுருவாய் நிற்கும்
ஒருவனே தெய்வ முணர்.
- 2 அந்தமு மாதியு மில்லா வொருவன்
சிந்தையிலுள் நிற்குந் தெரி
- 3 ஆருயிர் தோறு மதுவதுவாய் நிற்கும்
சீருடையானே எங்கள் தெய்வம்
- 4 இரும்பி னெரும்புப்போ லெவ்வுயிர் தோறும்
இருக்கு மிறைவன் இயம்பு
- 5 இல்லை யுண்டென்னு மியல்புடையானே
தொல்லை யுள்ளானென்று துணி
- 6 இம்மை மறுமைக் கீசனொரு வனென்று
தம்மையுணர்ந் தார்சொன்னார் தாம்
- 7 கல்லார்க்குங் கற்றார்க்குங் கடவுளொன் றென்று
நல்லா ருரைத்தார்நீநாடு
- 8 பிறப்பிறப் பில்லாப் பெருமானே யெங்கள்
சிறப்புடைய தெய்வம் தெரி
- 9 அறிவுக் கறிவாகி யங்குமிங்கும் எங்கும்
செறியுமொன்றே எமக்குத் தெய்வம்
- 10 பெருமை சிறுமையில்லாப் பெருமானே எங்கள்
அருமை யுடையதெய்வ மாம்

வேறு

1. மண்ணும் விண்ணும் மறி கடலும் மாயுமே
நண்ணுந்தண் ணீரின்னே நய
2. அறத்தோடு பூசை அழிந்தொழிந்து போமே
புறத்து மழை பெய்யாது போனால்
3. வான மருளை வழங்காது விட்டக்கால்
தானந் தவயிரண்டுந் தாமும்
4. தண்ணீர்க் கடவுள் தாரணியைக் காயந்துவிடில்
என்னீர்மைத் தாமுலக மியம்பு

5. மழையென்னும் வேந்தன் மன்னுயிரைக் காவாக்கால்
விளையும் பசி நோய் விரைந்து
6. மாரி யுலகை மறந்துபோ யிற்றென்றால்
காரியமு முண்டோ கழறு
7. ஆறு குளமேரி யழகுபெறு மோமாரி
மாறுபடின் நீயே மதி
8. விரிந்த வறிவுடைய வேதியரு மென்செய்வார்
சொரிந்துவிடா தாயின்மழை சொல்
9. பொன்னும் பொருளு மிருந்தாவ தென்ன
மன்னு மழைகுறைந்தால் மற்று
10. மன்னுதவமும் மாமகமு மோயுமே வையகத்திற்
துன்னு மழை குறைந்தால் துதி.

வேறு

1. அகலிகை கல்லானா ளரியமுனி சாபத்தால்
மகபதியுந் துன்புற்றான் மதி
2. அஞ்ச மடக்கு மறிஞரே இவ்வுலகிற்
சஞ்சலத்தை வெல்லுவார் தான்
3. அறவோ ரெனப்படுவ ராரென்றால் வையம்
துறந்தவரே யென்றுநீ சொல்
4. தண்ணீர் குளிருமோ தழலுஞ் சுடுமோ தான்
மண்மேற் றுறந்தோர்க்கு மற்று
5. மாசற்ற நெஞ்சுடைய மாதவரே மண்ணில்
ஆசற்ற நற்றுறவோ ரறி
6. வேண்டுதல் வேண்டாமை யில்லாவிழுமியோர்
மாண்ட துறவோர் மதி
7. எண்ணமெல் லாம்விட் டேகாந்த மோனநிலை
நண்ணுமவரே துறந்தோர் நாடு
8. இரவும் பகலுமற்ற ஏகாந்தக்காட்சி
விரவுமவ ரேபெரியோர் மேவு
9. தத்துவ மெல்லாஞ் சடமென்று தான்கண்ட
வித்தக ரேசித்தர் விரும்பு

10. காமமுத லாறுங் களைந்த பெரியோரே
சேமமுடன் வாழ்வார் தெரி

வேறு

1. இல்லாளுந்தானு மிசைந்தொன்றாய் வாழ்வதே
நல்லாறென் பார்பெரியோர் நனி
2. ஏனை யறங்களினு மேமாப் புடையதே
யீனமில் லாவில் லறம்
3. தானந் தவமிரண்டுந் தானாற்ற வல்லதால்
ஞானவற மென்னலாம் நன்கு
4. அரனு முமையு மறநெறியே நின்றனரால்
பெறவரிய தொன்றன்றே பேசு
5. பேசரிய சனகன்முதற் பெரிய வரசரெல்லாம்
நேசமுடனின் நிலையினின்றார் நினை
6. இல்லறத் தினினின்ற வேந்தினை யாளொருத்தி
நில்லென்றாள் சூரியனை நேர்
7. இல்லறமென்பதி யாவர்க்குந்துணைசெயுமால்
நல்லற மென்னலாம் நாம்
8. கொல்லார்பொய் சொல்லார் குறிப்பறியு மில்லறத்தார்
எல்லார்க்கு மேலென் றிசை
9. இன்சொற் றவறாரிழுக்குரையா வில்லறத்தார்
பொன்பெறுவார் நோக்கினாற் புகல்
10. பொறிவென்ற புண்ணியரும் பொருவரோ நல்ல
நெறிநின்ற வில்லறத்தாரை நிகழ்த்து

வேறு

1. கண்ணுடையளென்பாள் கற்புடையாள் மற்றவன்
புண்ணுடைய ளென்னலாம் புறம்
2. நாணம்மடமுடைய நல்லாளே பெண்ணென்று
பேணலாம் நாமென்று பேசு.

யோக சுவாமிகள்

சொல்லச் சொல்ல அமரர். வினாசித்தம்பி
அவர்கள் எழுதிய நற்சிந்தனைப் பாடல்கள்

உ

1. தான மிடுங்கள் தவமும் புரியுங்கள்
ஞான வீடு நமக் கெளிதாமே.
2. பூவும் மணமும்போல் பொருந்திய புருடனை
நாவினால் நமச்சிவாய வென்றுரையுமின்.
3. ஆவிக்குள் ஆவி யாகிய அமலனை
சேவிக்க வல்லார் சிவகதி பெறுவார்.
4. பாவிகள் அறியார் பரம்பொருள் பதமலர்
கூவி அழைமின் கூற்றுவன் வருமுன்.
5. உன்னை முழுதும் ஒப்புக் கொடுத்தால்
அன்னை போலே ஆதரிப் பாரே.
6. பெரியவன் சிறியவன் என்பது பேதைமை
அரிதினு மரிது அதனை யறிதல்.
7. பொறிவழி செல்லும் பொல்லா மனத்தை
அறிவா லடக்கில் ஆனந்த மாமே.
8. அஃதை அறிவோர் அதுவே யாவார்
இஃதுஅஃது என்போர் இழிந்தோராவர்.
9. எல்லாம் சிவன்செயல் என்பர் பெரியோர்
மல்லாகத் தானை மறவாது வாழுக.
10. சொல்லாமற் சொன்ன சொல்லி னுறுதி
நல்லோர் அறிந்து நாடுவர் முக்தியே.
11. வானவர் தானவர் வணங்கினு மறியார்
ஞான முடையோர் நம்மை அறிவார்.
12. போனநாட் கிரங்கும் புந்தியை நீக்கி
மோன நிலையில் நின்றலே முறைமை.
13. வானகம் மண்ணகம் வந்துதாழ்ந் திடினும்
தானவ னானோன் சஞ்சல மடையான்.
14. வெய்ய காமம், வெகுளி குரோதம்
வையார் மனத்திடை மாசில் லாரே.

15. வெறும் வீணன் எத்தனை வித்தை கற்றாலும்
தறுகுறும் பானவை தான்தீ ரானே.
16. பொறுமையும் அடக்கமும் பூரண சாந்தியும்
மறுமை இன்பம் பயக்குமா நிலத்தே.
17. பலபல வாக விரியும்பாழ் மனத்தை
மெலமெல வாக வெற்றிகொள் வாயே.
18. அகல நீளம் காண அரியது
பகலும் இரவும் அற்ற பரம்பொருள்.
19. இனியதில் இனியது ஈசன்மேல் அன்பு
முனிய இனியது மோகமும் கோபமும்.
20. பிறப்பிறப் பற்ற பெருமான் பாதம்
மறப்பில் லாதார் மையல்தீர் வாரே.
21. அளவுக் காகாரம் அறிந்துண் ணாதான்
பிளவள வேனும் பேரின்ப மெய்தான்.
22. உயிரெலாம் தன்னுயிர் போல வுணர்ந்தோர்
பயிலு மிடமது பரகதி யாமே.
23. ஒடுங்கு மனத்தில் உண்மை புலப்படும்
படும்பய னதுவே பற்றற் றோர்க்கே.
24. தமம்சமம் இரண்டின் தன்மையை அறிந்தோர்
அமரர்நா டாளும் ஆணை நமதே.
25. எவரேனு மீசனை இடைவிடா தெண்ணில்
அவரே நமது அன்ப ராகுவர்.
26. வலமிட மோடும் வாசியை அறிவோர்
அலகிலா ஆண்மை அடைவர் சத்தியம்.
27. குலநல முணராக் கூசாச் சிந்தையார்
மலரடி பெறுவர் மானில மீதே.
28. உலகத்தோ டொட்ட ஒழுக அறியார்
பலகற் றாலும் பயன் பெறமாட்டார்.
29. அட்டாங்க யோகம் அறிந்தும் ஆவதென்
இட்ட மீசன் எனஅறி யார்க்கே.
30. ஆவதும் அழிவதும் அறியாப் பொருளை
நோவதால் வரும் பயன் உண்டோ நுவல்மின்.
31. சாவதும் பிறப்பதும் தவிர்த்தென்னை யாண்டான்
போவதும் வருவதும் இல்லாப் புங்கவனே.

32. சித்தத் துள்ளே தித்திக்கும் தேனை
பித்தர் அறிவரோ பேசுமின் பேசுமின்.
33. நாளுக்கு நாளாக நாட்கள் கழிந்தன
பாமுக் குழைத்துப் பயனற் றேனே.
34. ஐஞ்செழுத் துள்ளே அனைத்தையும் கண்டேன்
சஞ்சலம் தீர்ந்தேன் தனிமை பெற்றேனே.
35. நஞ்சணி கண்டனை நான்முகன் மாலிவர்
அஞ்சலி செய்தும் அறிந்தில ராமே.
36. நெஞ்சகம் நின்று நினைக்கும் பொருளை
பஞ்சமா பாதகர் பாரினில் அறிந்திலர்.
37. அதுநா னென்னும் அகலாத் தியானத்தால்
மதுவுண் வண்டுபோல் ஆயினர் பலரே.
38. பேதங்க ளெல்லா மாயினும் பேதங்கள்
பேதியா வொன்றைப் பிரியவொண் ணாதே.
39. வேதமோ டாகமம் அறியா விமலனை
நாதனா மநமச்சி வாயமென் போமே.
40. காணும் கண்ணிற் கலந்த கண்ணது
ஆணும் பெண்ணும் அலியு மானதே.
41. ஆதார ஆதேய மானஅப் பொருளின்
பாதார விந்தம் பணிதல் பயனே.
42. சூதான தற்ற வெளியில் சுகமாய்
நீதா னிருத்தல் நிச்சய மாமே.
43. தேகம் விழுமுன் செல்வத்துட் செல்வத்தை
ஆகத்துட் காண்டல் அறிவென் பாரே.
44. போக போக்கியம் எல்லாம் வீணென
யோக சமாதியில் இருந்துணர் வாயே.
45. ஏக மாகிய ஒன்றே எல்லாமாய்
தியாக மானது சிந்தித் தறிந்.
46. முற்றும் உணர்ந்தவ ரில்லை முழுதும்
பெற்றோ மென்று பெருமை கொள்ளலை.
47. சிற்றம் பலவன் திருந்து சேவடி
பெற்றவர் உலகில் பிறந்த தில்லை.
48. சற்றும் சந்தேகம் கொள்ளலை சாட்சிந்
முற்று மதன்விளை யாட்டெனல் முறையே.

49. என்செயல் யாதொன்று மில்லை யாவும்
உன்செயல் என்று உணர்ந்தேன் யானே.
50. முன்செய்த தீவினை முற்றும் வெந்தன
பின்செய்யும் தீவினை பிறவா வெனெக்கே.
51. தருமமு மில்லைத் தானமு மில்லை
கருமமு மில்லைக் கண்டுகொண் டேனே.
52. மண்டலம் முழுவதும் மன்னிய பொருளைக்
கண்டு கொண்டேனே கவலை தீர்ந்தேனே.
53. அண்டமும் பிண்டமு மடங்கலு மதுவே
தொண்டர்கள் கண்டு துயர்தீர்ந் தாரே.
54. முண்டக மலர்த்தாள் முடிமிசைக் கொண்டேன்
அண்டரு மறியா ரதிசய மதிசயம்.
55. பண்டுசெய் வினையெலாம் பறந்தன பறந்தன
தண்டையம் மலர்த்தாள் தான்பணிந் தேனே.
56. காலை எழுந்து கைகால் சுத்திசெய்து
ஆலயம் மேவி அரன்அடி பணியே.
57. சீலமு மதுசெய் விரதமு மதுவே
ஞாலமுள் ளளவும் நன்மை உண்டாமே.
58. காலனு மணுகான் கர்மமு மணுகா
ஆல முண்ட கண்ட னாணையே.
59. தூல சூக்கும காரண மறிந்தால்
ஏலமர் குழலி எழிலருள் வருமே.
60. நூலறி வாளரும் நுணுகியு மறியார்
மாலய னொடுமறு தேவரு மறியார்.
61. பிறப்பிறப் பில்லாப் பெருமா னேநீ
மறப்பில் லாமல் மனனஞ்செய் நாளும்.
62. சிறப்பு மிதுவே செல்வமு மிதுவே
அறனு மிதுவே அருளு மிதுவே.
63. உறவு மிதுவே உண்மையு மிதுவே
திறனு மிதுவே சித்தியு மிதுவே.
64. சிந்தி சிந்தி சிந்தி சிவகதி
மந்திர மிதுவே மனத்திடை மதியே.
65. யோக நாதன் உரைத்த மொழியிவை
மோகம் தீர்த்து முக்தி நல்குமே.

வேறு

1. தேனுந்து முக்கனித் தீஞ்சுவையர் போலும்
 சிவகாமி யம்மையிடப் பாகர் போலும்
 வானுந் திசையெட்டு மானார் போலும்
 மறிகடலும் மதிகதிரு மானார் போலும்
 தானும் நானுமொன்றா யிருப்பார் போலும்
 சாதல் பிறத்த லில்லார் போலும்
 மானும் மழுவுந் தரித்தார் போலும்
 மன்னியெந்த னுள்ளத்தி னுண்ணின் றாரே.
2. ஆயிரந் திருநாம முடையார் போலும்
 அஞ்செழுது மெட்டெழுத்து மானார்போலும்
 தீயினும் மேனி சிறந்தார் போலும்
 சென்னிமிசைக் கங்கை தரித்தார் போலும்
 தாயினும் மிக்க வினியர் போலும்
 சாமகானப் பிரிய முடையார் போலும்
 நாயினுங் கடையேனை யாண்டார் போலும்
 நன்மையுந் தீமையு மில்லார் தாமே.
3. எல்லாஞ் செயவல்ல சித்தர் போலும்
 ஏக மநேகமாய் நின்றார் போலும்
 கல்லார்க்குங் கற்றார்க்கு மருள்வார் போலும்
 காமனையுங் காலனையுங் காய்ந்தார் போலும்
 சொல்லாலே சும்மா இருக்கவைத்தார் போலும்
 சுருதி முதலாகமங்கள் காணார் போலும்
 எல்லாமா யல்லவுமா யிருந்தார் போலும்
 என்னிதயம் நீங்காத விறைவர் தாமே.
4. சிரித்துப் புரம்முன்றுஞ் செற்றார் போலும்
 திருவெல்லா மொருங்கே திரண்டார் போலும்
 அரிக்கு மயனுக்கு மெட்டார் போலும்
 ஆவதழிவ தில்லார் போலும்
 கரிக்குரு விக்கரு எீந்தார் போலும்
 காட்டானைத் தோலுரித்து மகிழ்ந்தார் போலும்
 மரித்தல் பிறத்த லில்லார் போலும்
 மன்னியெந்த னுள்ளத்தி னுண்ணின் றாரே.

5. மண்தீகால் வானமெலா மானார் போலும்
 மாசில்லாச் சோதியாய் நின்றார் போலும்
 கண்முதலா மிந்திரிய மானார் போலும்
 காண்பவனும் காட்சியு மானார் போலும்
 எண்ணில் சமயங்க ளானார் போலும்
 என்னையென்னா லறிவித்த இறைவர் போலும்
 மண்ணிலினிப் பிறவாமற் காத்தார் போலும்
 மன்னியெந்த னுள்ளத்தி னுண்ணின் றாரே.

1. தித்திக்கு மமுதே தேனே பாலே
 தீங்கரும்பின் கவையே
 பத்திக்கு மடியார்க் கருள்புரி பரனே
 பண்ணார்மொழி பங்கா
 அத்திக் கருளிய வாடகத் தரசே
 அன்பே அருளாளா
 முத்திக்கு வித்தே மூவர் முதல்வா
 முன்னிற்பா யடைக்கலமே.
2. சீரார் மேனி யுடையாய் விடையாய்
 தில்லைப் பதிக்கரசே
 பாரார் விண்ணோர் பரவும் பரனே
 பஞ்சாட் சரப்பொருளே
 காரார் குழலாள் உமையின் கணவா
 கறைசேர் கண்டத்தாய்
 நீரா யருகி நிற்க வருள்வாய்
 நிமலா உன்றன் அடைக்கலமே
3. நீறார் மேனி யுடையாய் சடையாய்
 நெற்றிக்கண்ணா நின்மலனே
 ஆறார் கவையே அமுதே தேனே
 அன்பே அருளாளா
 மாறாக் காத லுடைய வடியார்
 மனத்தாய் மகாதேவா
 தேறாச் சிந்தை தெளியச் செய்வாய்
 சிவனே யுன்றன் அடைக்கலமே.

வேறு

1. இருநிலனோ டிரவிமதி யாயினான் காண்
 என்னியம் நீங்காத இறையவன் காண்
 அரும்பொன்காண் அம்மைகாண் அப்பன் றான்காண்
 அன்றுமின்று மென்றுமப் படிஉள் ளான்காண்
 தருமமே உருவாகச் சமைந்தவன் காண்
 தன்னொப்பா ரில்லாத தத்துவன்காண்
 அருவுமுருவு மருவுருவு மாயினான் காண்டியார் தங்கள்
 அன்பன்கா ணவனெந்த னுயிர்குயி ராயினானே.
2. பெருமன்காண் பிறப்பிறப்பில் லாதவன்காண்
 பேச்சிறந்த பெரியன்காண் பெருமுடியு மடியும்
 கருமாலும் நான்முகனு மறியா தான்காண்
 கங்கைதிங்கள் தரித்தவன்காண் கசிந்து போற்றும்
 திருவாளர் சித்தத்துள் தித்திப் பான்காண்
 திருவரையை யெடுத்ததிற லரக்கன் றன்னைப்
 பெருவிரலா லூன்றிப்பின் னருள்செய் தான்காண்
 பிஞ்சுகன்காண் பிரியாதென் னுள்ளத்தினுள் நின்றானே.
3. நம்பன்காண் நரியெல்லாம் பரிசெய் தான்காண்
 ஞாலமுதற் தத்துவங்க ளாயி னான்காண்
 செம்பொன்னம் பலத்திலே ஆடுவான் காண்
 திகழ்குலப் படையன்காண் திருநீற்றான் காண்
 உம்பரெல்லாம் போற்றவிடை ஊருவான் காண்
 ஒருவன்காண் உள்ளத்தி னுள்ளே நின்ற
 கம்பன்காண் காதலிக்கு மடியார் தங்கள்
 கர்த்தன்காண் உத்தமன்காண் அவன்என்றன் கண்ணுள்ளானே.
4. பண்ணவன்கா ணிசையவன்காண் பரவு வார்கள்
 கண்ணவன்காண் கங்காள வேடத்தான் காண்
 எண்ணவன்காண் எழுத்தவன் காண் எங்கு மான
 விண்ணவன்காண் விளங்குமதிச் சென்னியன் காண்
 பெண்ணவன்காண் ஆணவன் காண் பெருமன் தான்காண்
 மண்ணவன்காண் அவன்மாருதமு மாயினான் காண்
 அண்மையன்காண் சேய்மையன் காண் அன்று மின்றும்
 உண்மையன்காண் என்னுயிருக் குயிரா னானே.

5. வடிவுசேர் மழுவேந்தி யாடுவான் காண்
 மாணிக்க வாசகருக் கருள்செய் தான்காண்
 கடிகமழுங் கொன்றையங் கண்ணியன் காண்
 கரும்புதரு கவையெனக்குக் காட்டினான் காண்
 படிபுகழும் பாசபத வேடத்தான் காண்
 பகலோ டிராவறியாப் பண்பினான் காண்
 நெடியமா லயன்தேட நீண்டு நின்ற
 நிறைசோதிப் பிழம்பன் காண் நெஞ்சுள்ளானே.
6. நீறணிந்த திருமேனி பொலிந்து தோன்றும்
 நெற்றிமேற் கண்தோன்றும் மதியந் தோன்றும்
 ஆறணிந்த சடைதோன்றும் அம்மை தோன்றும்
 அரைக்கசைத்த புலியாடை அசைந்து தோன்றும்
 ஏறமர்ந்த எழில் தோன்றும் இசையுந் தோன்றும்
 எடுத்ததிருப் பதந்தோன்றும் மழுமான் தோன்றும்
 பேறளிக்கும் திருக்கரத்தின் பெருமை தோன்றும்
 பிரியாமல் என்னையாள் பெருமானார்க்கே.
7. கறுத்திருண்ட கண்டத்தின் பெருமை தோன்றும்
 கதிகாட்டுங் கண்ணிணைகள் கலந்து தோன்றும்
 செறுத்தவர்தம் புரமட்ட சிரிப்புத் தோன்றும்
 தேவர்கணம் சூழ்ந்திருக்கும் சிறப்புத் தோன்றும்
 ஒறுத்தவர்த மென்பெல்லா முடம்பில் தோன்றும்
 ஒளிதோன்றும் ஒங்கார வாசி தோன்றும்
 சிறுத்தவிடை உமையாளோர் பாகந் தோன்றும்
 சிவசிவாசீவன் சிவனெனக் கண்டேனே.
8. ஆறணிந்த திருச்சடையா யமரர் கோவே
 அங்குமிங்கு மெங்குந் அரசே ஐயா
 நீறணிந்த திருக்கோல முடையாய் நினை
 நேரிழையாள் பாகமாய்க் காணப் பெற்றால்
 தாரணியிற் பிறவியென்னும் தளைகள் போமே
 சாயுச்சிய பதவியுந்தான் தப்பாதெய்தும்
 ஆரறிய வல்லாருன் பெருமை தன்னை
 அப்பனே ஆருயிரே ஆளுவாயே.

முந்திய முதலே மூவர்கள் கோவே
அந்தியின் வண்ணா ஆருயிர்த் துணையே
அந்தி சந்தி எந்த வேளையும்
சிந்தித் திடவருள் செய்வாய் நீயே.

வேறு

சொன்னத்தைச் சொல்லித் துடிக்கும் வினாசிக்கு
என்னத்தைச் சொல்லி முறையிடுவேன் பராபரமே
என்னத்த னெம்மையிட்டுக் கொண்டானென் றாலும்
சின்னத்தன மாய்த்திரிய நினைக்கின்றான் பராபரமே
கல்லொத்த சிந்தையனோ கவனந்தா னில்லானோ
நில்லொத் துஎன்றாலும் நிற்கஅறியான் பராபரமே
அவனன்றி யணுவுமசை யாதென்றார் பெரியோர்
இவனோ அதன் பொருளை எண்ணான் பராபரமே
பொன்னின் குடத்துக்குப் பொட்டிட வேண்டுமென
எண்ணி யிவனுமிடர் கொள்வான் பராபரமே

வேறு

காயமே கோவில் கடிமன மடிமை
நேயமே பூசை நீயிதை யறிந்தே
உபாயமாய் நடந்தா லுனக்கொரு குறையிலை
ஆயநான் மறையு மிப்படி அறையும்.
எள்ளள வேனும் பிரியா விறைவனை
கள்ள மனத்தவர் காண மாட்டார்
உள்ளமே கோவில் உயிரே விளக்கு
உள்ள உள்ள உண்மை உதிக்கும்.
பகைவ ருறவோ ரென்று பகரும்
வகையை நீக்கிச் சிவசிவா வென்ன
உவகை உன்னை விழுங்கிக் கொள்ளும்
தகைமை யிதுவே சாதனை செய்யே.
சாதனை செய்வோர் தன்னை யறிவார்

பேத புத்தியைப் பெம்மா னருளால்
 நீதவிர் நீர்மேற் குமிழியிவ் வாழ்வு
 ஆதலா லன்பர் பணியே அறமாம்.
 பணியப் பணியப் பாவ மகளும்
 அணிமா வாதியாஞ் சித்திக ளெய்தும்
 பிணியு மகளும் பேரின்பம் வாய்க்கும்
 துணிவுண் டாகும் சொல்லொணாச் சுகமே.
 எல்லா உயிரையும் சிவனென எண்ணி
 நல்லறம் புரிவோர் நாடுவார் பரகதி
 அல்ல லறுப்பார் ஆனந்தம் பெறுவார்
 தில்லை நடேசனைச் சேருவார் திண்ணமே.
 உடல்பொரு ளாவி உன்னடைக் கலமெனத்
 திடமுட னொப்புக் கொடுப்போர் தமக்கு
 நடராஜ வள்ளல் நளினபொற் பதத்தை
 உடனே கொடுக்கு முண்மை யிதுவே.
 ஓடவும் வேண்டாம் உளறவும் வேண்டாம்
 பாடவும் வேண்டாம் பணியவும் வேண்டாம்
 தேடவும் வேண்டாம் சிந்திக்க வேண்டாம்
 ஆடகப் பொன்னடி சூடிய காலே.
 ஒழுக்க முயிரினு மோம்பப் படுமென
 வழத்திய பெரியவன் மறைமொழி தன்னை
 அழுத்த அழுத்த ஆனந்த வீஸ்வரன்
 வழத்தொணா மலரடி நாடிவாழ் வோமே.

ஊனுமவனே உயிருமவனே
 நானுமவனே நீயுமவனே
 கோனுமவனே குருவுமவனே
 மானும்வார்த்தை பிறிதறியேனே.

அறியும்பொருளும் அறிபடுபொருளும்
 செறியும்பொருளுஞ் செறியாப்பொருளும்
 குறியுங்குணமு மற்றகோவென
 அறிவாரீண்டு பிறவாராமே.

வேறு

1. இன்றாகி நாளையா யிருப்பானை எப்பொழுதும்
நன்றாக நினைவார்கள் நாடார்கள் பிறபொருளை
அன்றாலின் கீழிருந்து அறமுரைத்த பெருமானைப்
பொன்றாத மலர்தாவி பொன்னடியைப் போற்றுதுமே.
2. என்னரசை ஆரமுதை யெந்தையெம் பெருமானை
முன்னரசை முவர்களும் வணங்கிநின்ற மூர்த்தினை
தன்னரசைத் தானான தத்துவனைத் தயாபரனை
சொன்னவர்க ளினிவந்து தோன்றார்க ளிதுதிண்ணம்.
3. பூதங்க ளைந்தாகிப் போக்குவர வில்லானை
நாதமெலாங் கடந்துநின்ற நம்பனை நாடோறும்
வேதமுறை தவறாம லர்ச்சிப்பார் வியனுலகில்
பாதமலர் காண்பார்கள் பணிவார்கள் பிறவாரே.
4. என்பிழைகள் பொறுப்பானை எங்குமா யிருப்பானை
அன்பிலரை யடையானை அஞ்செழுத்துப் பொருளானை
நன்மலர்கொண் டெந்நாளும் நாட்கழித்தல் நலமென்றே
சொன்னவர்தந் திருப்பாதம் தொழுவேனே எந்நாளும்.
5. மந்திரமாய் தந்திரமாய் மருந்தாகி விருந்தாகி
எந்திரமாய் எந்துணையாய் எல்லாமா யல்லவுமாய்
சந்திரனாய்ச் சூரியனாய்ச் சராசரம் யாவுமாய்
எந்தைபிரா னிருந்தநிலை கண்டார்கள் பிறவாரே.
6. பிறவார்கள் இறவார்கள் பிறிதொன்றா லயரார்கள்
கரவார்கள் உழலார்கள் கண்டதிலே மனம்வையார்
அறநெறியில் வழுவார்கள் அன்பர்பணி மறவார்கள்
பிறவொன்று மறியார்கள் பிரியாத சிந்தையரே.

7. ஈரவார் சடையானை இளமதியை அணிந்தானை
மாரனைக் காய்ந்தானை மங்கையிடம் வைத்தானை
தாரமரும் மார்பானைச் சங்கரனைத் தானுவை
ஆர்வமாய்த் துதிப்பார்கள் ஆனந்தம் பெறுவாரே.
8. என்னுயிருக் குயிரானை எரியேந்து மியல்பானை
மன்னுயிர்க ளெல்லாமாய் மருவிநின்ற திறலானை
பொன்னுமெய்ப் பொருளானைப் போக்குவர வில்லானை
உன்னுவார் உலகத்தி லினிப்பிறப்ப தில்லையே.
9. மருவாருந் தாரானை வானவர்கள் பெருமானை
திருவாரும் மார்பானைச் சிவக்கொழுந்தைச் சின்மயனை
அருவானை உருவானை அங்குமிங்கு முள்ளானை
குருவானைக் கோணானைக் கண்டுள்ளம் குளிர்ந்தேனே.
10. இப்பிறவி தீர்ப்பானை இனிப்பிறவா தருள்வானை
எப்பிறப்பும் என்னோடே உடனாக இருப்பானை
ஒப்பில்லா ஒருவனாய் ஊழியெல்லாம் நின்றானை
செப்புமவ ரினிப்பிறப்போ டிறப்பினையே சேராரே.

வேறு

உலக முவக்கவும் உன்மனங் களிக்கவும்
கழறும் வாசகங் கருத்தி லிருத்துக
ஒன்றே தெய்வ மொன்றே உலகம்
நன்றே என்றும் நாடிப் புரிவாய்
நீசடப் பொருளல நிறைதரு சித்து
பேச வரிதுன் பெருமையெவ ராலும்
ஆதலா லுன்னை யங்கி கடாது
காதல்சேர் காற்றும் உலர்த்தாது கவலல்
மாதிரந் தானும் வருத்த முடியாது
ஒதிடு மப்புஷங் குளிரச்செய் யாதுனை
ஈநிலாப் பொருணி எள்ளள வேனும்

மாறிலா மகிழ்ச்சி மனத்திடைக் கொள்வாய்
 சாதி சமயம் யாவுமுனக் கில்லை
 நீதி யொன்றை நெஞ்சிடை வைத்திடு
 உபாதி செய்யும் புலன்வழி யுறாதே
 அபாய மொன்று மென்றுமுனக் கில்லை
 செய்ய வேண்டிய செவ்வனே செய்வாய்
 உய்ந்தாய் முன்னர் உலகமுன் கைவசம்
 சந்தேகமில்லை
 சற்குரு உன்துணை சாட்சியே நீ
 அற்புத னடியினை யென்றும் வாழ்கவே.

தாலாட்டு

1. சீரார் இலங்கைநகர் சிறக்கவந்த செல்வமே
 பேரார் பிறைகுடும் பெருமானே கண்வளராய்
2. ஆராயும் வேதம் அறியாத மெய்ப்பொருளே
 பேராயிரம் படைத்த பெருமானே கண்வளராய்
3. ஆறாத காதல்சேர் அடியார் அகத்தாறும்
 மாறாத இன்பமே மகாதேவனே கண்வளராய்
4. நீறார் திருமேனி நிமலா உனையல்லால்
 வேறார் துணைசொல் விமலனே கண்வளராய்
5. என்னா ருயிரே எனக்கினிய மெய்ப்பொருளே
 பின்னார் துணையாவார் பெருமானே கண்வளராய்
6. ஆக்கைநிலை யாதெனவே அறிந்து பிரிந்திருக்கும்
 நீக்கமற்ற அன்பர் நிறைவேந் கண்வளராய்
7. எங்கெங்கே பார்த்தாலும் எல்லாம்நீ என்றுகண்ட
 துங்க அடியார்தம் துணைவனே கண்வளராய்
8. சித்தத்தி லூறும் தெவிட்டாத தெள்ளமுதே
 அத்தனே ஆருயிரே ஆண்டவனே கண்வளராய்
9. மத்தம் மதிசூடி மழவிடையின் மீதேறி
 எத்திசையுஞ் செல்லும் இறைவனே கண்வளராய்

10. கருத்திற் கருத்தேஎன் கண்ணுக் கினியவனே
நிருத்தமிடுஞ் சோதியே நின்மலனே கண்வளராய்
11. வருத்தமற்ற மெய்யடியார் மனத்திற் குடியிருக்கும்
ஒருத்தனே உன்னையன்றி உண்டோநீ கண்வளராய்
12. காமக் கடல்கடந்து காட்சிபெற்ற நல்லடியார்
சேம நிதியே சிவனேநீ கண்வளராய்
13. அன்பிற் குழைந்து குழைந்தையா எனஅரற்றும்
அன்பர்க் குகந்த அரசேநீ கண்வளராய்
14. மண்ணாதி பூதமெல்லாம் வகுத்த உனையன்றி
எண்ணவே றுண்டோ இறைவனே கண்வளராய்
15. ஆதார மாறும் அகன்ற பழம்பொருளே
பேறேயென் செல்வப் பிரானே நீ கண்வளராய்
16. எட்டுத் திசையும்மற் றெவ்விடத்தும் நின்னையன்றிச்
சுட்ட வேறுண்டோ சுவாமி நீ கண்வளராய்
17. அந்திசந்தி உன்அடியை வந்திக்கும் மெய்யடியார்
சிந்தனையி லூற்றே செழுஞ்சுடர்நீ கண்வளராய்
18. குற்றமெல்லாம் போக்கிக் குணமாக்கி எனையாண்ட
தற்பரனே என்குருவே சுவாமி நீ கண்வளராய்
19. ஆறாக் கவலையெல்லாம் நீறாக்கி அடிமையெனைப்
பேறாக்கி வைப்பாய் பிரானே நீ கண்வளராய்

வேறு

1. நில்லாத நீர் சடைமேல் வைத்த நிமலனை
நினைக்கு மடியார் மனங் கோயில் கொண்டானை
எல்லாமு மல்லவு மாயிருப் பானை
என்னா ரமுதினை எளிவந்த பிரானை.
2. கொல்லானை யின்னுரி போர்த்துகந் தானை.
கூடலில் பரியெல்லாம் நரியாக்கி னானை
செல்லார் வரைகளும் அருவிகள் பொழில்களும்
தேங்கு மிலங்கை மாநக ரானை.

3. எண்வகை ஒருவனை ஏந்திழை பாகனை
மண்முதற் பூதங்கள் வகுத்த பிரானை
கண்ணுக் குக்கண் ணாய கடவுளை
மன்னு மிலங்கை மாநகர் கண்டேன்
4. தித்திக்கு மமுதினைத் தெளிந்த தேறலை
எத்திக்கு மாகிய என்னா ருயிரினைப்
பத்திக்கு மடியவர் பாட்டிற் குகந்தானை
முத்துக்கள் சேர்முது இலங்கையிற் கண்டேன்
5. சாந்தம் பொறுமைஅன்பு தாங்கொண்ட அடியார்
மாய்ந்துபோ காவண்ணம் அருள்தரும் ஒருவனை
காந்தள் முல்லை கானார் மல்லிகை
ஏந்திருக்கும் நல்ல இலங்கையிற் கண்டேன்.
6. பொன்னார் மேனி புரிசடை அண்ணலை
பூதங்கள் ஐந்தும் பொருந்தி நிற்பானை
முன்னாள் ராவணன் முடிபத்தும் நெரித்த
முவா முதல்வனை மூர்த்தியை இறைவனை
தென்னா தென்னா எனவண்டு பாடும்
சீரார் இலங்கை மாநகர் கண்டேன்

(பித்தாபிறை மெட்டு)

1

பேராயிர முடையான்பிறை சேருந்திருச் சடையான்
காரார்குழல் உமையாள்திருக் கணவன்கறைக் கண்டன்
ஆராகிலும் நினைவார்தமக் கருள்செய்கின்ற அப்பன்
சீராரிலங் கைமேவிய சிவனா ரிவ ராமே.

2. மண்ணாகிய பூதம்ஐந்தும் வகுத்தான்மறை தொகுத்தான்
எண்ணாதவர் புரமுன்றினை எரித்தான்கரி யுரித்தான்
பெண்ணாகிய உமையம்மையைப் பிரியான்னைக் குரியான்
விண்ணோர்தொழு மிலங்காநகர் விமலன்இவ ராமே.
3. வண்டுமது வுண்டுகளி கொண்டுதுயில் கின்ற
கொண்டல்தவழ் மண்டுபொழில் குன்றம்எங்கும் கொழிக்கும்
தண்டரள மோடுமணி எண்டிசையுந் தயங்க
அண்டர்தொழு மிலங்கைநகர் அண்ணலிவ ராமே.

வேறு

1. இடுக்கண் பலப்பல எய்தியக் காலும்
நடுக்கப் படார்நல் அடியார் ஆதலின்
அடைக்கல மாகவுன் திருவடி அடைந்தேன்
விடைக்குகந் தவனே இலங்கைமா நகர்வேந்தே.
2. அடிக்கடி மிடியால் அயர்வெய்தியக் காலும்
பிடித்த மலர்ப்பதத்தைப் பேசுவ தல்லால்
அடித்தலம் பெயர்த்தும்நான் அஞ்சதல் முனையேன்
பொடியணி இலங்கைப் பொன்னக ரானே.

வேறு

பொன்போலும் திருமேனி உடையார் போலும்
பூதகணம் சூழ வருவார் போலும்
மின்போலும் இடைஉமையாள் பாகர்போலும்
விடையேறிப் பலிகொள்ளும் விகிர்தர்போலும்
என்போலும் அடியார்மேல் அன்பர்போலும்
எப்பொருளும் தாமாய் இருப்பார்போலும்
அன்பிலார் தம்மை அடையார்போலும்
அணிபொழில்கூழ் இலங்கைநகர் அத்த னாரே.

யதித் துணை (மந்திரமாவது மெட்டு)

- 1 அப்பனும் அம்மையும் நீயே அரிய சகோதரர் நீயே
ஒப்பில் மனைவியும் நீயே ஓதரும் மைந்தரும் நீயே
செப்பில் அரசரும் நீயே தேவாதி தேவரும் நீயே
இப்புவி யெல்லாம் நீயே என்னை ஆண்டதும் நீயே.
- 2 ஆறு வைத்ததும் நீயே அம்பிகை பாகனும் நீயே
கூறும் வேதமும் நீயே குற்றங் குணமெல்லாம் நீயே
நீறு பூசினோன் நீயே நெற்றிமேற் கண்ணனும் நீயே
பேறு பெற்றவன் நீயே பின்என்னை ஆண்டதும் நீயே
- 3 இந்திர னாதியோர் நீயே இருடிகணங்களும் நீயே
சந்திரன் சூரியன் நீயே தானுவாய் நின்றதும் நீயே
மந்திர தந்திரம் நீயே மறுமையும் இம்மையும் நீயே
சந்திரமாவதும் நீயே துணையாய் இருப்பதும் நீயே.
- 4 ஈறில் லாதவன் நீயே எந்தை பெருமானும் நீயே
மாறில் லாதவன் நீயே மனத்தி லிருப்பதும் நீயே
கூறில் லாதவன் நீயே கொள்கைகள் எல்லாம் நீயே
தேறித் தெளிவதும் நீயே திருத்த மாவதும் நீயே.
- 5 உண்மையும் இன்மையும் நீயே ஊனும் உயிர்களும் நீயே
அண்மையும் சேய்மையும் நீயே அன்பா யிருப்பதும் நீயே
பண்ணு மிசையும் நீயே பாட்டிற் பொலிவதும் நீயே
எண்ணு மெழுத்தும் நீயே என்துணை யாவதும் நீயே.
- 6 ஊதிய மாவதும் நீயே உயிருக் குறுதுணை நீயே
நதி அதிபதி நீயே நேற்றின் றாவதும் நீயே
ஓதி உணர்வதும் நீயே உத்தமர் சித்தமும் நீயே
சாதி சமயமும் நீயே தானென்னை ஆண்டதும் நீயே.

- 7 எல்லாப் பொருள்களும் நீயே ஏந்திழை பங்கனும் நீயே வல்லமை உள்ளதும் நீயே வாழ்நாட்க ளாவதும் நீயே பல்லோர் புகழ்வதும் நீயே பரிமேல் வந்ததும் நீயே நல்லோர் உள்ளமும் நீயே நானாய் இருப்பதும் நீயே
- 8 ஏற்றில் வருவது நீயே என்புகழாவது நீயே கூற்றை உதைத்தது நீயே குருவாய் வருவது நீயே சாற்ற அரியது நீயே தானா யிருப்பது நீயே போற்ற அரியது நீயே புத்தியி லுள்ளதும் நீயே
- 9 ஐயங்கொடுப்பது நீயே ஐயம் ஏற்பதும் நீயே வையக மெல்லாம் நீயே வானுதல் கணவனும் நீயே பையரவணிவது நீயே பரவ இனியது நீயே செய்ய மேனியன் நீயே சித்தத்தி லுள்ளதும் நீயே
- 10 ஒன்றா யிருப்பதும் நீயே ஊர்பேரில் லாததும் நீயே நன்றா யிருப்பதும் நீயே நாளை யாவதும் நீயே குன்றுங் கடலும் நீயே குவலய மெல்லாம் நீயே மன்றுள் நிற்பதும் நீயே மாசில் லாததும் நீயே
- 11 ஒமெனும் ஒண்பொருள் நீயே உருவ மற்றதும் நீயே ஆமென நிற்பதும் நீயே அல்ல வென்பதும் நீயே தாமத மற்றதும் நீயே சத்திய முள்ளதும் நீயே சேம முள்ளதும் நீயே சீவர்க ளெல்லாம் நீயே
- 12 ஒளவிய மற்றதும் நீயே ஐந்தெழுத் தானதும் நீயே. நவ்வி உடையதும் நீயே நானாய் நிற்பதும் நீயே. செவ்விய மனமெலாம் நீயே சிந்தையில் நிற்பதும் நீயே. திவ்விய மாவதும் நீயே சீடனுங் குருவும் நீயே.

யோக சுவாமிகள்

அமரர். வீனாசித்தம்பி அவர்களுக்கு

அருளிய வந்தனா சுலோகம்.

1. ஆதியில்லாததும், உலகத்துக்கு ஆதியாய் உள்ளதும் எங்கும் நிறைந்துள்ளதுமான விஷ்ணுவை நான் அன்புடன் துதிக்கிறேன். யாரிடத்திலே சம்சாரமாகிய சக்கரம் சுழல்கின்றதோ, யாரை அறிவதனால் இந்தச் சம்சார சக்கரமாகிய இருள் அழிகின்றதோ அவரை நான் துதிக்கிறேன்.
2. யாருடைய பார்வையினாலே உலகம் நிலவியிருக்கின்றதோ, யாரினாலே உலகம் ஒன்று கூடுகின்றதோ, யாரினாலே சுக துக்கங்கள் பிரகாசத்தை அடைகின்றதோ எத்தகைய விஷ்ணுவினாலே சம்சாரமாயை இருள் போக்கடிக்கப் படுகின்றதோ அவரை நான் தோத்தரிக்கின்றேன்.
3. யாரில் எல்லாம் அறியும் தன்மையிருக்கின்றதோ, யார் சமனாக உள்ளவரோ, யார் தனித்தானந்த முள்ளவரோ, யார் குணங்களோடே கூடியிருக்கின்றவரோ, யார் அளவில்லா கணக்கற்ற எல்லையற்ற குணங்கள் உள்ளவரோ, யார் குணமில்லாதவரோ, யார் பேதமுள்ளவரோ, பேதமில்லாதவரோ, உண்மை உள்ளவரோ, உண்மையில்லாதவரோ அப்படிப்பட்டவரும் சம்சாரமாகிய இருளைத் துடைக்கின்றவருமாகிய விஷ்ணுவை நான் நமஸ்கரிக்கின்றேன்.

4. அவரைவிட யாதொன்று மில்லை, ஆயினும் இவ்வுலகம் அவருடைய உண்மையான இயற்கையல்ல. அவர் காணப்படுகிற உலகமல்ல. ஏனெனில் முன்னிலைப்படுத்தி அறியமுடியாத இயற்கையுடையவர். காண்பான், காட்சி, காட்சிப்பொருளுக்கு இலட்சணமாயுள்ளவர். எப்பொழுதும் அறிந்துகொண்டுமிருக்கிறார். அத்தகையரும் இருட்டைப் போக்கடிக்கின்றவருமாகிய விஷ்ணுவை நான் வணங்குகிறேன்.
5. உண்மையாகப் பராபரத்தை அறிந்தவர்கள் எவர்களென்றால், உறுதியான பக்தியுள்ளவர்களும், உண்மையான துறவு சம்பந்த முள்ளவர்களும், தியானத்திலே நிலைத்தவர்களும், உண்மையைக் கண்டவர்களிடத்தில் படித்தவர்களும், அசையாத தன்மையடைந்த வர்களுமாவார். அப்பேர்ப்பட்டவரும் சம்சாரமாகிய இருட்டைப் போக்கடிப்பவருமாகிய விஷ்ணுவை நான் வணங்குகிறேன்.

NB.

After the publication of this booklet I hear from the eldest daughter of Sri.Vinasithamby (Miss. Y. Vinasithamby) that the Natchinthanai songs beginning from “தாலாட்டு” up to the end of “அப்பனும் அம்மையும் நீயே” ie, (Page 73 - 78) were sung by Swami to Mrs. V.Sivasubramaniam and the songs were given to Mr. S.Vinasithamby at his earnest request.

TRANSLATION OF SOME NATCHINTHANAI SONGS

THE LORD OF LANKA

He who bears the moon and the Ganges, on His head,
The Flawless One, whom Brahma and Vishnu could not know,
Who liberates from sorrow the devotees that praise Him-
He is Lord of Lanka, with its great walled cities.

He who is earth and water, fire and air,
The subtle ether and the sun and moon,
Who all honour, wealth and beauty both possess-
He is Lord of noble Lanka, rich in paddy fields.

The Lord who from within vouchsafes His grace,
That devotees with hearts, which melt from constant meditation,
In no wise way return again to take birth in this world-
He is Lord of Lanka, whose fertility is boundless.

He without taint, who neither comes nor goes,
Who the whole world creates, sustains, destroys,
Who from His devotees all sorrow doth remove-
He is the Lord of fair Lanka's golden land.

The Primal One, without end or beginning,
Who fame and gold and property bestows,
Who ever shines as Wisdom's Light within me-
He is Lord of Lanka, by mountain ranges girt.

The Great and Glorious Being, who uproots
All anger, delusion and desire that sprout
Within the minds of devotees who practise meditation-
He is Lord of Lanka's ancient land, enriched by springs.

The first in all the world, beyond the "great three's" ken,
 The God, who even to the gods remains unknown,
 Who gives the grace that burns the sins of all who worship Him
 He is of Lanka Lord and King.

The Bounteous One with form of roseate hue,
 The Pure One who with skulls is garlanded,
 He of whom Beauty is His own peculiar name,
 He is the Lord of Lanka, where sugar-cane abounds.

What auspicious days and planets can there be for us,
 When the God, who governs all, dwells in our hearts?
 Always are we protected by the fragrant lotus feet
 Of the Lord, who lives in Lanka that with waterfalls doth shine.

AMMANAI

Who is it that exists as Father and as Mother ?
 Know that it is the Lord of this world and the world beyond, *Ammanai* !
 If He is Lord of this world and the world beyond,
 Can those who know themselves become supreme, *Ammanai*?
 Be sure that, if their hearts are pure the highest place they will attain.
 There, 'tis said, "you" can't be seen, *Ammanai*.
 What mean the wise words of the ancients,
 That the world is a deception and a dream, *Ammanai* ?
 Those who live without attachment
 Will know that secret-no one else, *Ammanai*.

THE WISDOM OF PRAISE

As it has pithily been said-
Those, who knowledge have, all.

Great souls, who have the wandering mind controlled,
Of endless birth have brought about the end.

To the Lord's fair feet give praise and know,
That the Athma does not come to be and cannot be destroyed.

Boundless bliss will germinate for those,
Who live on earth and never refuse to give.

Worship, by offering sweet-scented flowers,
The God, who is the Infinite Lord of All.

Give reverence to your tradition's God,
who the whole world and all that lives pervades.

When there is One who nourishes and rears us,
Why are you downcast? In happiness abide!

The pure in heart will ever offer worship
To the feet of the Lord, who cannot be described.

Before the body falls revere the God,
Who both the One and many has become.

Assurance will be granted by the Lord
To those whose hearts are purified from doubt.

Before this nine-holed bag of skin doth burst,
Embrace Him lovingly with all your heart.

Like the fruit of the tamarind within its shell,
Make your escape and live in greatness here!

Envy will annihilate all wealth.
Clasp the feet of God and on them meditate.

Worship with piety our Lord,
Who a garland formed of skulls doth wear

Extol the God with Ganga and the moon adorned
Who has His Lady as His other half

Praise the lotus feet of God, who stands as all,
Of whom we cannot say that He is here or there.

Those, who the feet of Sankara revere,
Will bliss and liberation easily obtain.

Those, who regard the Lord's feet as their own,
Will have no fear when Yaman comes to them.

Adore the Lord who rides upon the bull,
Whom even the gods are powerless to attain.

Those, who can live in harmony with all,
Money and property will have and mukti's bliss will win.

Always with devotion offer praise to Him,
Who the prancing horses into jackals changed.

The pure are those that speak about the Lord,
Who 'good' and 'bad' does not investigate.

To end attachment that to bondage leads,
Praise that Eternal One, who knows no end.

Always keep enshrined within your heart
The Precious Jewel that dances in the hall.

You will reach heaven, if with esteem you praise
Him whom the yakshas and rishis venerate.

They will attain the State Supreme, who laud
The feet of Him, whose body snakes adorn.

Those, who with love extol the Boundless Light,
In this great world itself pre-eminence will win.

Our refuge is the soothing lotus feet
Of Him, whose flowing locks sweet konrai blossoms bear.

He is our fortress, who holds the fire in His hand,
And whom the gracious moon and konrai flowers adorn.

He is our support, who in the countless faiths doth bloom,
Standing for each as each imagines Him.

Sing always of the Lord and meditate on Him,
Who virtue, wealth and happiness and mukti doth bestow.

Who can comprehend that One,
Who for us food and clothing doth provide?

MY REFUGE IS IN THEE

O Father! Precious Life! O Love! O my Support!
O Thou beyond comparison, who from all ages dost abide!
O Bounteous One, who layeth up no riches, Casket of gem-like silence!
O Lord of Lanka's city, renowned throughout the world-my refuge is in Thee!

Thy wetted locks, adorned with flowers, the river, moon and serpent bear and
all vibrate in dance.

Thy body gleams with holy ash, Thy beauty manifesting.
The demon, who opposes Thee, lies 'neath Thy lotus feet.
O Ruler of fair Lanka that in rivers doth abound-my refuge is in Thee!

Pervading all things as the spacious earth, as sun, as moon, as fire,
 As running water and as wind, as rolling ocean and as human life,
 As guru, as disciple, as light ineffable beyond compare-
 O Shining Jewel of Lanka-my refuge is in Thee!

O Glorious One with beauteous glistening locks, who wields the battle axe,
 Whose left side is Thy Lady of full and rounded breasts
 O King, clad in the skin of the murderous tiger Thou didst slay!
 O Precious Nectar, of good Lanka Lord-my refuge is in Thee!

Who art all lives and yet all lives art not,
 How can Thy greatness be described, O Gem that life irradiates?
 O TRUTH by all the heavenly host adored, whom Vishnu could not see!
 Great Jewel of Lanka, where cuckoo and peacock thrive-my refuge is in Thee!

O Thou, who has no parents, no name, no place, no kindred,
 Who all wealth and beauty dost possess, with body like the evening sky
 O Lord, who on the mighty bull dost ride, that words cannot describe!
 O God of Lanka, which the clouds adore-my refuge is in Thee!

O Lord, my Guru, who art able all things to achieve!
 O Wisdom's Jewel and Ornament, whom good men venerate and praise!
 O Truth revered by sages, who the path of not-killing ever tread
 O King of Lanka blessed with all fertility-my refuge is in Thee!

As one, as many, as He who in the Himalayan mountains dost reside
 As the Primal One who in times past deluded Daksha didst destroy
 As Consort joined to Her whose bosom all prosperity adorns
 O Lord of Lanka worshipped thus by Yoganathan-my refuge is in Thee!

O Thou, who as a beggar once didst come to cure the rishis' arrogance
 Who half Thy body to Thy Spouse didst give and by Thy waking look
 Burnt up cruel Mathan's frame and made him perish!
 O God! O Siva of the land of Lanka-my refuge is in Thee!

If Thou should'st still remain without compassion for my mind,
 Which night and day for this poor nine-holed bag of skin doth strive,
 O my Guru, what then shall I do and to whom can I state my case?
 O Light of Lanka, blessed with gold-my refuge is in Thee!

HAIL, O SANNYASINI!

HAIL, O sannyasin, love's embodiment
 Does any power exist apart from love?
 Diffuse thyself throughout the happy world!
 Let painful maya cease and never return!
 Day and night give praise unto the Lord.
 Pour forth a stream of songs to melt the very stones.
 Attain the sight where night is not nor day.
 See Siva everywhere, and rest in bliss.
 Live without interest in worldly gain.
 Here, as thou has ever been, remain.
 Then never will cruel sorrow venture nigh.

Hail, O sannyasin, thou who know'st no guile!
 Establish in thy heart and worship there
 That Taintless One-Panchakshara's inmost core,
 Whom neither Vishnu nor Brahma had power to comprehend.
 Thou that regard'st all others as thyself-
 Who in this world can be compared with thee?
 The powerful karma thy past deeds have wrought
 Will vanish without trace. Daily, on the thought-
 "Is not this jiva Siva?"-thou must meditate.

Best of sannyasins, of one-pointed mind!
 Morning and evening worship without fail
 The holy feet of the Almighty Lord,
 Which here and hereafter preserve and safeguard thee.
 Cast aside the fetters of thy sins!
 By steadfast concentration of thy mind
 Awareness of a separate self thou must extirpate.
 Conquer with love all those that censure thee.
 Thou art eternal! Have no doubt of this!
 What is not thou is fancy's artifice.
 Formless thou art! Then live from all thought free!

HARK TO THE MAN OF LANKA'S WORDS

Those, who praise with love the Lord's eternal feet,
Will in this world no sorrow through attachment undergo.
Receive within your heart this utterance of him,
Whose motherland is Lanka, where fragrant groves abound.

Even the unlearned will attain salvation,
If with songs and flowers they offer worship
To the Almighty's holy feet. All your suffering will depart,
If you think and meditate on what the man of Lanka says.

The best help for the tongue is the original five letters.
The best help for the eyes is the tender lotus feet.
The best help on your path is to sing God's praise and glory.
To these sayings of the happy man of Lanka give good heed!

Do not let your mind stray along the senses' path,
But learn on the right path at all times to remain.
Do not be deluded and affliction undergo.
Mukti will be yours, if you tread this path the man of Lanka shows.

Cease from your travelling along the wrongful way,
And always concentrate your aim upon the righteous way.
In pursuit of the noblest way that has the highest worth;
So falter not, but understand the way the man of Lanka tells.

When the first initiation has been given,
The sat-guru will come. If his way you then pursue,
The knowledge of how to realize Self within you will arise.
To the man of Lanka's pleasing words it's proper to give heed.

Seer, sight and the object seen -if gracefully all three
You leave aside and meditate upon God's lotus feet,
All vain imagining will take alarm and fly.
Let the man of Lanka's noble words be treasured in your mind.

Whether you stay seated or in all directions go,
 Openly and with gladness extol the golden feet
 Of the Lord, who on the mountain doth reside.
 The man of Lanka's joyous words will give you liberation.

In this birth consider as the Lord Himself
 Your father, mother, and dear brothers,
 And morning, noon and evening offer up your praise.
 This fine saying of the man of Lanka to deliverance will lead.

All you, who make your hearts to burn by thinking of the past,
 To the fair feet of Wisdom's Lord give praise!
 Then all your meanesses will from you slip away.
 Ponder the man of Lanka's words that silence will bestow.

YOGANATHAN'S GRACE IN WORDS

Give charity, do tapas, follow dharma;
 Then wisdom's bliss will easily be gained.

The Lord is all-pervasive like the fragrance of a flower;
 Saying- "Namasivaya", let the tongue give praise.

They will attain the bliss of Siva, who can serve
 That Pure One, who is Life within all life.

The lotus feet of the Supreme sinners cannot know.
 Call to Him, cry to Him, ere the lord of death comes nigh.

If unreservedly you give yourself to Him,
 Just as a mother will He care for you.

Foolish it is to call men 'great' or 'small';
 'Tis hard indeed to comprehend this saying.

It is bliss to control through knowledge
The miscreant mind that treads the senses' path.

Those who know That are That;
Small minds say that it is 'this' or 'that'.

Sages affirm that all is Siva's action;
Then live without forgetting Him, who dwells within this frame.

Those noble souls will mukti win, who know
The certainty of the word that is spoken without speaking.

Those endowed with wisdom will come to realize me,
Whom devas and asuras, though they worship, cannot know.

Forsaking the mind that what is past bewails,
In the state of silence 'tis proper to abide.

Even if heaven and earth should fall,
Those who have become That will not be moved.

The pure in heart will leave no place
For burning lust, for anger or for malice.

Whatever arts and sciences he studies,
One who is fully vain will not be free of mischief.

Through perfect calmness, patience, self-control,
Here on this earth can eternity's bliss be won.

Slowly, slowly conquer the ruinous mind,
Which unfolds itself in diverse ways and forms.

None can measure, none can fathom the Supreme,
For whom there is no day or night.

Love of God is the sweetest of all sweet things.
Hatred of anger and desire is also sweet.

They will end illusion, who do not forget
The feet of the Lord who knows not birth or death.

He, who in eating knows not proper measure,
Will not have even a taste of bliss supreme.

It is heaven indeed, where lives
One who has realized that all lives are like his.

Truth will dawn in a calmed and quiet mind;
This is the prize for those who are detached.

Who knows the nature of tranquillity and mastery of senses,
Will rule the realm of gods-by that I swear!

Know that he is my true devotee,
who without ceasing contemplates the Lord.

Those, who have knowledge of the breath that course right and left
Power beyond measure assuredly will win.

Those of firm mind, who are not swayed by differences of caste,
Upon this very earth His lotus feet will reach.

Those, who know not with the world to move,
No benefit will gain however much they study.

To those, who do not know God's loving-kindness,
Of what use knowledge of the eight-fold yoga

Tell me-is there any good in casting blame on That,
Which of gain and loss is ever unaware?

That Great Being, who neither comes nor goes,
Has made me His and ended birth and death.

Tell me, O tell me-can the deluded know
The sweetness of the honey that lies within the heart?

One by one the days passed by,
And vainly toiling, no profit I derived.

I beheld all within the letters five
Suffering vanished and solitude I gained.

Even through worship Brahma and Vishnu could not know the Lord,
Who on His throat the mark of poison wears.

Those, who commit on earth the five great sins
Know not that One within the heart, from whom all thoughts arise.

Through always meditating "I am That",
As a bee enjoying honey has many a one become.

There can be no division from that One,
Who alters not with difference and yet all difference is.

That Pure One the Agamas and Vedas do not know.
"Namasivaya", we will say, "is the name of the Supreme.

It is the Eye behind the seeing eye;
It is male and female and that which is not either.

Great gain will come from worshipping the lotus feet of That,
Which is both the Support and the supported.

'Tis certain you will blissfully abide
Within the Void of imperfection free.

'Tis said, 'tis truly knowledge within the heart to see
The Treasure of treasures, before the body dies.

In yoga samadhi you will comprehend
The vanity of enjoyment and the things enjoyed.

The Unique One by sacrifice has all become.
Then contemplate and realize this truth.

No one has understood the whole.
Think not in pride that you have all attained.

For those, who the perfect feet of Tillai's Lord have reached,
Within this world, 'tis sure, there is no further birth.

You are the witness; of this there is no doubt.
Look upon everything as but His play.

There is nothing that is my own action;
I have perceived all actions to be in truth Thy action.

All my past karma has been consumed and burnt;
In future evil deeds will not arise for me.

There is no dharma, charity or karma.
That is the truth which I have clearly seen.

I have beheld that One who all pervades;
All doubts and cares have been removed.

It is everywhere-in the universe, in each creature.
True devotees have realized this and said farewell to sorrow.

The placing of the lotus feet upon my head I've won!
O wonder of wonders! Even the gods have not experienced this.

All my past karmas have fled away!
I have adored the lotus feet adorned with tinkling rings!

Arise with the dawn and wash the feet and hands;
Go to the temple and worship Siva's feet.

That is proper conduct; that is a sacred rite.
So long as this world lasts, great gain you will derive.

Karma will not approach you, death will not draw nigh,
Through the grace of Him, whose throat the mark of poison bears.

When gross, subtle, causal are all three understood,
The Lady of fragrant tresses will bestow Her lovely grace.

Learned scholars do not know, however keen their minds;
Even Brahma, Vishnu and the gods in heaven do not know.

You are that Great Being, who from birth and death is free.
Daily without forgetting you must meditate on this.

This is beauty; this is wealth;
This is virtue; this is grace.

This is love; this is truth;
This is strength; this is attainment.

Meditate, Meditate upon the state of Siva.
This is the mantra. Cherish it in your heart.

These sayings told by Yoganathan
Will dispel illusion and grant you liberation.

THE CURE FOR BIRTH

Naught else do they desire, who always do good meditation
Upon that Being, which exists as this day and the morrow.
Let us with flowers that do not fade His golden feet adore,
Who on that day the Truth explained beneath the baniyan tree.

Who is to me sweet nectar, father, lord and God,
Primordial Ruler, form Divine, to which "the three" prostrate,
The Unique King who is Himself, the tattvas' Lord, the Gracious One-
'Tis sure that those who tell of Him will not take birth again.

Who is the Lord beyond all sound who neither comes nor goes,
 And who the five elements became-those, lauding Him each day
 According to the Vedic rules, will see and venerate
 His lotus feet in this great world, and will from birth be free.

Always will I give honour to the holy feet of those,
 Who say that it is good each day to worship with fresh flowers
 Him who my errors doth forgive, the essence of Panchakshara,
 Who loveless hearts will not approach, and who is everywhere.

He is mantra, tantra, yantra, the medicine, the feast,
 The sun, the noon, and everything that moves and does not move.
 He is my refuge and my help. He is all, yet beyond all too.
 Who my Father's nature thus perceive from rebirth will be free.

Whose hearts with Him are e'er united will not take birth nor will they die.
 They'll nothing hide, nor will they waver; there's nothing that can cause them grief.
 They'll not forget to serve the bhaktas. From virtue's path they will not stray.
 From what is seen their minds withdrawing, they nothing else but Him will see.

Sankara Siva, who cruel Kama burnt,
 With wetted locks and garlands on His chest,
 Who has His Lady on His left and with the crescent moon crowned
 Those who with yearning give Him praise will heavenly bliss attain.

The Life of my life, whose nature 'tis to hold the fire in His hand,
 Essence of Truth of purest gold, who neither comes nor goes,
 The Mighty One, who doth all souls pervade-in this great world
 Those, who thus meditate on Him, all future births will end.

Lord of the devas with sweet-scented wreaths adorned,
 Bounty's Bosom. Liberation's Flame, the All-Pervading Consciousness,
 Who with form and without form stands, who is both here and there,
 Who king and guru has become-at sight of Him my heart was calm.

My present birth He'll terminate; in all my births with me He stayed;
 To make me free of future births on me His grace He has bestowed.
 He is Himself His only peer. Throughout eternity He stands.
 For those, who offer praise to Him, no future birth or death will rise.

THOU ART THAT!

Bear in mind the words that I shall tell you,
That the whole world may rejoice and your heart may be gladdened-
One God, one world!

Always seek after what is good and and put it into practice.

You are not gross matter; you are perfect consciousness.

'Tis difficult your greatness to describe!

Therefore-fire will not burn you;

The friendly breezes will not parch you;

Even the earth itself cannot harm you;

And much praised water will not chill you.

You are that which has no end.

Keep in your heart the happiness that never suffers change.

For you there is no caste and no religion.

Plant naught but justice in your mind,

And follow not the senses' path that will only bring you sorrow.

Never will danger come your way.

Let everything you have to do be well and truly done.

Long, long ago were you redeemed!

Now all the world lies in your grasp!

Of this there is no doubt. Thus have I said. Now hearken!

The sat-guru is there to help you. You be but a witness!

All hail to the feet of the wonder-working Lord!

